

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ιαπωνίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και την αποτροπή της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής και του Πρωτοκόλλου αυτής

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Άρθρο πρώτο	Κύρωση Σύμβασης και Πρωτοκόλλου
Σύμβαση μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ιαπωνίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και την αποτροπή της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής	
Άρθρο 1	Πρόσωπα που καλύπτονται
Άρθρο 2	Φόροι που καλύπτονται
Άρθρο 3	Γενικοί ορισμοί
Άρθρο 4	Κάτοικος
Άρθρο 5	Μόνιμη εγκατάσταση
Άρθρο 6	Εισόδημα από ακίνητη περιουσία
Άρθρο 7	Κέρδη επιχειρήσεων
Άρθρο 8	Διεθνείς ναυτιλιακές και αεροπορικές μεταφορές
Άρθρο 9	Συνδεδεμένες επιχειρήσεις
Άρθρο 10	Μερίσματα
Άρθρο 11	Τόκοι
Άρθρο 12	Δικαιώματα
Άρθρο 13	Ωφέλεια από κεφάλαιο
Άρθρο 14	Εισόδημα από απασχόληση
Άρθρο 15	Αμοιβές διευθυντών
Άρθρο 16	Καλλιτέχνες και αθλητές
Άρθρο 17	Συντάξεις
Άρθρο 18	Κυβερνητικές υπηρεσίες
Άρθρο 19	Σπουδαστές
Άρθρο 20	Αφανής εταιρεία

Άρθρο 21	Άλλα εισοδήματα
Άρθρο 22	Αποφυγή της διπλής φορολογίας
Άρθρο 23	Μη διακριτική μεταχείριση
Άρθρο 24	Διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού
Άρθρο 25	Ανταλλαγή πληροφοριών
Άρθρο 26	Συνδρομή στην είσπραξη φόρων
Άρθρο 27	Μέλη διπλωματικών αποστολών και προξενικών αποστολών
Άρθρο 28	Χορήγηση των προνομίων της σύμβασης
Άρθρο 29	Θέση σε ισχύ
Άρθρο 30	Λήξη
Πρωτόκολλο	
Άρθρο δεύτερο	Έναρξη ισχύος

Άρθρο πρώτο
Κύρωση Σύμβασης και Πρωτοκόλλου

Κυρώνονται και έχουν την ισχύ, που ορίζει η παρ. 1 του άρθρου 28 του Συντάγματος, η Σύμβαση μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ιαπωνίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και την αποτροπή της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής και το Πρωτόκολλο αυτής, που υπογράφηκαν στην Αθήνα, την 1η Νοεμβρίου 2023. Το πρωτότυπο κείμενο της Σύμβασης και του Πρωτοκόλλου στην αγγλική γλώσσα και η μετάφραση στην ελληνική έχουν ως εξής:

**CONVENTION BETWEEN
THE HELLENIC REPUBLIC AND JAPAN
FOR THE ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME
AND THE PREVENTION OF TAX EVASION AND AVOIDANCE**

The Hellenic Republic and Japan,

Desiring to further develop their economic relationship and to enhance their co-operation in tax matters,

Intending to conclude a Convention for the elimination of double taxation with respect to taxes on income without creating opportunities for non-taxation or reduced taxation through tax evasion or avoidance (including through treaty-shopping arrangements aimed at obtaining reliefs provided in this Convention for the indirect benefit of residents of third States),

Have agreed as follows:

**ARTICLE 1
PERSONS COVERED**

1. This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.
2. For the purposes of this Convention, income derived by or through an entity or arrangement that is treated as wholly or partly fiscally transparent under the tax law of either Contracting State shall be considered to be income of a resident of a Contracting State but only to the extent that the income is treated, for purposes of taxation by that Contracting State, as the income of a resident of that Contracting State.
3. This Convention shall not affect the taxation, by a Contracting State, of its residents except with respect to the benefits granted under paragraph 2 of Article 9 and Articles 18, 19, 22, 23, 24 and 27.

**ARTICLE 2
TAXES COVERED**

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of any property, as well as

taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which this Convention shall apply are:

(a) in the Hellenic Republic:

- (i) the income tax on natural persons; and
- (ii) the income tax on legal persons and legal entities
(hereinafter referred to as "Hellenic tax");

(b) in Japan:

- (i) the income tax;
- (ii) the corporation tax;
- (iii) the special income tax for reconstruction;
- (iv) the local corporation tax; and
- (v) the local inhabitant taxes
(hereinafter referred to as "Japanese tax").

4. This Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their taxation laws.

ARTICLE 3 GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

- (a) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean the Hellenic Republic or Japan, as the context requires;
- (b) the term "Hellenic Republic", when used in a geographical sense, means the territory of the Hellenic Republic, including its territorial sea and its airspace, as well as the maritime areas, over which the Hellenic Republic exercises sovereign rights or jurisdiction in accordance with international law;
- (c) the term "Japan", when used in a geographical sense, means all the territory of Japan, including its territorial sea, in which the laws relating to Japanese tax are in force, and

all the area beyond its territorial sea, including the seabed and subsoil thereof, over which Japan has sovereign rights in accordance with international law and in which the laws relating to Japanese tax are in force;

- (d) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons;
- (e) the term “company” means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;
- (f) the term “enterprise” applies to the carrying on of any business;
- (g) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- (h) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft except when the ship or aircraft is operated solely between places in a Contracting State and the enterprise that operates the ship or aircraft is not an enterprise of that Contracting State;
- (i) the term “competent authority” means:
 - (i) in the Hellenic Republic, the Minister of National Economy and Finance or his authorised representative;
 - (ii) in Japan, the Minister of Finance or his authorised representative;
- (j) the term “national”, in relation to a Contracting State, means:
 - (i) any individual possessing the nationality of that Contracting State; and
 - (ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in that Contracting State;
- (k) the term “business” includes the performance of professional services and of other activities of an independent character;
- (l) the term “recognised pension fund” of a Contracting State means an entity or arrangement established under the law of that Contracting State that is treated as a separate person under the taxation laws of that Contracting State and:
 - (i) that is established and operated exclusively or almost exclusively to administer or provide retirement benefits and ancillary or incidental benefits or other similar remuneration to individuals and that is regulated as such by that Contracting State or one of its political subdivisions or local authorities; or
 - (ii) that is established and operated exclusively or almost exclusively to invest funds for the benefit of other recognised pension funds of that Contracting State.

Where an entity or arrangement established under the law of a Contracting State would constitute a recognised pension fund under clause (i) or (ii) if it were treated as a separate person under the taxation laws of that Contracting State, it shall be considered, for the purposes of the Convention, as a separate person treated as such under the taxation laws of that Contracting State and all the assets and income of the entity or arrangement shall be treated as assets held and income derived by that separate person and not by another person.

2. As regards the application of this Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires or the competent authorities agree to a different meaning pursuant to the provisions of Article 24, have the meaning that it has at that time under the law of that Contracting State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that Contracting State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that Contracting State.

ARTICLE 4 RESIDENT

1. For the purposes of this Convention, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that Contracting State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of head or main office, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that Contracting State and any political subdivision or local authority thereof as well as a recognised pension fund of that Contracting State. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that Contracting State in respect only of income from sources in that Contracting State.
2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:
 - (a) he shall be deemed to be a resident only of the Contracting State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both Contracting States, he shall be deemed to be a resident only of the Contracting State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
 - (b) if the Contracting State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either Contracting State, he shall be deemed to be a resident only of the Contracting State in which he has an habitual abode;
 - (c) if he has an habitual abode in both Contracting States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the Contracting State of which he is a national;
 - (d) if he is a national of both Contracting States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall endeavour to determine by mutual agreement the Contracting State of which such person shall be deemed to be a resident for the purposes of this Convention, having regard to its place of head or main office, its place of effective management, the place where it is incorporated or otherwise constituted and any other relevant factors. In the absence of such agreement, such person shall not be entitled to any relief or exemption from tax provided by the Convention.

ARTICLE 5 PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Convention, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term “permanent establishment” includes especially:

- (a) a place of management;
- (b) a branch;
- (c) an office;
- (d) a factory;
- (e) a workshop, and
- (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site, a construction or installation project or supervisory activities in connection therewith constitute a permanent establishment only if such site, project or activities last more than six months.

4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, an enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State and to carry on business therein through that permanent establishment, if it carries on exploration or exploitation of natural resources offshore in that Contracting State for a period or periods exceeding in the aggregate 30 days in any twelve month period commencing or ending in the taxable year concerned.

5. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:

- (a) the use of facilities solely for the purpose of storage or display of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely

for the purpose of storage or display;

- (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
 - (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any activity not listed in subparagraphs (a) to (d), provided that this activity has a preparatory or auxiliary character;
 - (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.
6. Paragraph 5 shall not apply to a fixed place of business that is used or maintained by an enterprise if the same enterprise or a closely related enterprise carries on business activities at the same place or at another place in the same Contracting State and
- (a) that place or other place constitutes a permanent establishment for the enterprise or the closely related enterprise under the provisions of this Article, or
 - (b) the overall activity resulting from the combination of the activities carried on by the two enterprises at the same place, or by the same enterprise or closely related enterprises at the two places, is not of a preparatory or auxiliary character,

provided that the business activities carried on by the two enterprises at the same place, or by the same enterprise or closely related enterprises at the two places, constitute complementary functions that are part of a cohesive business operation.

7. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 but subject to the provisions of paragraph 8, where a person is acting in a Contracting State on behalf of an enterprise and, in doing so, habitually concludes contracts, or habitually plays the principal role leading to the conclusion of contracts that are routinely concluded without material modification by the enterprise, and these contracts are

- (a) in the name of the enterprise, or
- (b) for the transfer of the ownership of, or for the granting of the right to use, property owned by that enterprise or that the enterprise has the right to use, or
- (c) for the provision of services by that enterprise,

that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that Contracting State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of

such person are limited to those mentioned in paragraph 5 which, if exercised through a fixed place of business (other than a fixed place of business to which paragraph 6 would apply), would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of paragraph 5.

8. Paragraph 7 shall not apply where the person acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State carries on business in the first-mentioned Contracting State as an independent agent and acts for the enterprise in the ordinary course of that business. Where, however, a person acts exclusively or almost exclusively on behalf of one or more enterprises to which it is closely related, that person shall not be considered to be an independent agent within the meaning of this paragraph with respect to any such enterprise.

9. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other Contracting State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

10. For the purposes of this Article, a person or enterprise is closely related to an enterprise if, based on all the relevant facts and circumstances, one has control of the other or both are under the control of the same persons or enterprises. In any case, a person or enterprise shall be considered to be closely related to an enterprise if one possesses directly or indirectly more than 50 per cent of the beneficial interest in the other (or, in the case of a company, more than 50 per cent of the aggregate vote and value of the company's shares or of the beneficial equity interest in the company) or if another person or enterprise possesses directly or indirectly more than 50 per cent of the beneficial interest (or, in the case of a company, more than 50 per cent of the aggregate vote and value of the company's shares or of the beneficial equity interest in the company) in the person and the enterprise or in the two enterprises.

ARTICLE 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise.

ARTICLE 7 BUSINESS PROFITS

1. Profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that Contracting State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in that other Contracting State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the Contracting State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.
4. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
5. For the purposes of the preceding paragraphs of this Article, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
6. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

ARTICLE 8 INTERNATIONAL SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. (a) Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships in international traffic shall be taxable only in that Contracting State unless the ships are registered in, or documented by, the other Contracting State. If the ships are registered or documented as aforesaid, the profits that are derived from the operation of the ships in international traffic may be taxed in that other Contracting State.
- (b) Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of aircraft in

international traffic shall be taxable only in that Contracting State.

2. Notwithstanding the provisions of Article 2, an enterprise of a Contracting State shall be exempt in respect of its carrying on the operation of ships or aircraft in international traffic from, in the case of an enterprise of the Hellenic Republic, the enterprise tax of Japan and, in the case of an enterprise of Japan, any tax similar to the enterprise tax of Japan which is imposed after the date of signature of this Convention in the Hellenic Republic. In the case of the operation of ships in international traffic carried on by an enterprise of a Contracting State, the exemption provided by this paragraph shall not apply in respect of its carrying on the operation of ships which are registered in, or documented by, the other Contracting State.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

ARTICLE 9 ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where

- (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
- (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that Contracting State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other Contracting State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned Contracting State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other Contracting State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

ARTICLE 10 DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident

of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

2. However, dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State may also be taxed in that Contracting State according to the laws of that Contracting State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

- (a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company which has owned directly or indirectly, throughout a six month period that includes the date on which entitlement to the dividends is determined (for the purpose of computing that period, no account shall be taken of changes of ownership that would directly result from a corporate reorganisation, such as a merger or divisive reorganisation, of the company that is the beneficial owner of the dividends or that pays the dividends), at least 10 per cent of:
 - (i) in the case where the company paying the dividends is a resident of the Hellenic Republic, the capital or voting power of that company;
 - (ii) in the case where the company paying the dividends is a resident of Japan, the voting power of that company;
- (b) 10 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, where dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State are deductible in computing the taxable income of that company in that Contracting State, such dividends may be taxed in that Contracting State according to the laws of that Contracting State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the dividends.

4. The provisions of paragraphs 2 and 3 shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

5. The term "dividends" as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the Contracting State of which the company making the distribution is a resident.

6. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident through a permanent establishment situated therein and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

7. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other Contracting State may not impose any tax on the

dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other Contracting State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment situated in that other Contracting State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other Contracting State.

ARTICLE 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

2. However, interest arising in a Contracting State may also be taxed in that Contracting State according to the laws of that Contracting State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising in a Contracting State shall be taxable only in the other Contracting State if:

- (a) the interest is beneficially owned by that other Contracting State, a political subdivision or local authority thereof, the central bank of that other Contracting State or any institution wholly owned by that other Contracting State or a political subdivision or local authority thereof; or
- (b) the interest is beneficially owned by a resident of that other Contracting State with respect to debt-claims guaranteed, insured or indirectly financed by that other Contracting State, a political subdivision or local authority thereof, the central bank of that other Contracting State or any institution wholly owned by that other Contracting State or a political subdivision or local authority thereof.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures as well as other income that is subjected to the same taxation treatment as income from money lent by the laws of the Contracting State in which the income arises. Income dealt with in Article 10 shall not be regarded as interest for the purposes of this Article.

5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises through a permanent establishment situated therein and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that Contracting State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

ARTICLE 12 ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

2. However, royalties arising in a Contracting State may also be taxed in that Contracting State according to the laws of that Contracting State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, or any patent, trade mark, design or model, plan, or secret formula or process, for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that Contracting State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner

or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

ARTICLE 13 CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.
2. Gains from the alienation of any property, other than immovable property referred to in Article 6, forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise), may be taxed in that other Contracting State.
3. (a) Gains that an enterprise of a Contracting State that operates ships in international traffic derives from the alienation of such ships, or of any property, other than immovable property referred to in Article 6, pertaining to the operation of such ships, shall be taxable only in that Contracting State unless the ships are registered in, or documented by, the other Contracting State. If the ships are registered or documented as aforesaid, the gains that are derived from the alienation of the ships, or of any property, other than immovable property referred to in Article 6, pertaining to the operation of the ships, may be taxed in that other Contracting State.
- (b) Gains that an enterprise of a Contracting State that operates aircraft in international traffic derives from the alienation of such aircraft, or of any property, other than immovable property referred to in Article 6, pertaining to the operation of such aircraft, shall be taxable only in that Contracting State.
4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares of a company or comparable interests, such as interests in a partnership or trust, may be taxed in the other Contracting State if, at any time during the 365 days preceding the alienation, these shares or comparable interests derived at least 50 per cent of their value directly or indirectly from immovable property, as defined in Article 6, situated in that other Contracting State, unless such shares or comparable interests are traded on a recognised stock exchange and the resident and persons related to that resident own in the aggregate 5 per cent or less of the class of such shares or comparable interests.
5. Gains from the alienation of any property, other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

ARTICLE 14

INCOME FROM EMPLOYMENT

1. Subject to the provisions of Articles 15, 17 and 18, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that Contracting State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other Contracting State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned Contracting State if:

- (a) the recipient is present in the other Contracting State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the taxable year concerned, and
- (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other Contracting State, and
- (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other Contracting State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment, as a member of the regular complement of a ship or aircraft, that is exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, other than aboard a ship or aircraft operated solely within the other Contracting State, shall be taxable only in the first-mentioned Contracting State.

ARTICLE 15

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors, or of a similar organ, of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

ARTICLE 16

ENTERTAINERS AND SPORTSPERSONS

1. Notwithstanding the provisions of Article 14, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson, from that resident's personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other Contracting State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson acting as such accrues not to the entertainer or sportsperson but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Article 14, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.

ARTICLE 17 PENSIONS

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 18, pensions and other similar remuneration beneficially owned by a resident of a Contracting State shall be taxable only in that Contracting State.

ARTICLE 18 GOVERNMENT SERVICE

1. (a) Salaries, wages and other similar remuneration paid by a Contracting State or a political subdivision or local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that Contracting State or political subdivision or local authority shall be taxable only in that Contracting State.
- (b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that other Contracting State and the individual is a resident of that other Contracting State who:
 - (i) is a national of that other Contracting State; or
 - (ii) did not become a resident of that other Contracting State solely for the purpose of rendering the services.
2. (a) Notwithstanding the provisions of paragraph 1, pensions and other similar remuneration paid by, or out of funds which are created by or to which contributions are made by, a Contracting State or a political subdivision or local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that Contracting State or political subdivision or local authority shall be taxable only in that Contracting State.
- (b) However, such pensions and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that other Contracting State.
3. The provisions of Articles 14, 15, 16 and 17 shall apply to salaries, wages, pensions, and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or local authority thereof.

ARTICLE 19 STUDENTS

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned Contracting State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that Contracting State, provided that such payments arise from sources outside that Contracting State. In the case of a business apprentice, the exemption provided by this Article shall apply only for a period not exceeding one year from the date on which he first begins his training in that Contracting State.

ARTICLE 20 SILENT PARTNERSHIP

Notwithstanding any other provisions of this Convention, any income derived by a resident of a Contracting State in respect of contributions made pursuant to a silent partnership (in the case of Japan, Tokumei Kumiai) contract or another similar contract may be taxed in the other Contracting State according to the laws of that other Contracting State, provided that such income arises in that other Contracting State and is deductible in computing the taxable income of the payer in that other Contracting State.

ARTICLE 21 OTHER INCOME

1. Items of income beneficially owned by a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that Contracting State.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the beneficial owner of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
3. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the income referred to in paragraph 1 exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the income shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

ARTICLE 22 ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. In the Hellenic Republic, double taxation shall be eliminated as follows:
 - (a) Where a resident of the Hellenic Republic derives income which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Japan, the Hellenic Republic shall allow as a deduction from the Hellenic tax on the income of that resident, an amount equal to the Japanese tax paid in Japan. Such deduction shall not, however, exceed that part of the Hellenic tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income which may be taxed in Japan.
 - (b) Where in accordance with any provision of the Convention income derived by a resident of the Hellenic Republic is exempt from tax in the Hellenic Republic, the Hellenic Republic may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.
2. In Japan, double taxation shall be eliminated as follows:

Subject to the provisions of the laws of Japan regarding the allowance as a credit against Japanese tax of tax payable in any country other than Japan, where a resident of Japan derives income from the Hellenic Republic which may be taxed in the Hellenic Republic in accordance with the provisions of this Convention, the amount of Hellenic tax payable in respect of that income shall be allowed as a credit against the Japanese tax imposed on that resident. The amount of credit, however, shall not exceed the amount of the Japanese tax which is appropriate to that income.

ARTICLE 23 NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other Contracting State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. The provisions of this paragraph shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.
2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other Contracting State than the taxation levied on enterprises of that other Contracting State carrying on the same activities. The provisions of this paragraph shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11,

paragraph 6 of Article 12 or paragraph 3 of Article 21 apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned Contracting State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned Contracting State are or may be subjected.

5. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities.

ARTICLE 24

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those Contracting States, present his case to the competent authority of either Contracting State. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the provisions of this Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs of this Article.

5. Where,

(a) under paragraph 1, a person has presented a case to the competent authority of a

Contracting State on the basis that the actions of one or both of the Contracting States have resulted for that person in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, and

- (b) the competent authorities are unable to reach an agreement to resolve that case pursuant to paragraph 2 within three years from the date when all the information required by the competent authorities in order to address the case has been provided to both competent authorities,

any unresolved issues arising from the case shall be submitted to arbitration if the person so requests in writing. These unresolved issues shall not, however, be submitted to arbitration if a decision on these issues has already been rendered by a court or administrative tribunal of either Contracting State. Unless a person directly affected by the case does not accept the mutual agreement that implements the arbitration decision, that decision shall be binding on both Contracting States and shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic laws of these Contracting States. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this paragraph.

ARTICLE 25

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.

2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that Contracting State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Contracting State may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of both Contracting States and the competent authority of the Contracting State supplying the information authorises such use.

3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

- (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other Contracting State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

ARTICLE 26

ASSISTANCE IN THE COLLECTION OF TAXES

1. The Contracting States shall lend assistance to each other in the collection of revenue claims. This assistance is not restricted by Articles 1 and 2. The competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement settle the mode of application of this Article.

2. The term "revenue claim" as used in this Article means an amount owed in respect of the following taxes, insofar as the taxation thereunder is not contrary to this Convention or any other instrument to which the Contracting States are parties, as well as interest, administrative penalties and costs of collection or conservancy related to such amount:

- (a) in the Hellenic Republic:
 - (i) the taxes referred to in subparagraph (a) of paragraph 3 of Article 2;
 - (ii) the value added tax;
 - (iii) the inheritance tax;
 - (iv) the gift tax;
 - (v) the tax on transfer of immovable property;
 - (vi) the tax on real estate;

- (vii) the tax on luxury goods;
- (viii) the special consumption taxes on goods and services; and
- (ix) the road tax on motor vehicles;
- (b) in Japan:
 - (i) the taxes referred to in clauses (i) to (iv) of subparagraph (b) of paragraph 3 of Article 2;
 - (ii) the special corporation tax for reconstruction;
 - (iii) the consumption tax;
 - (iv) the local consumption tax;
 - (v) the inheritance tax; and
 - (vi) the gift tax;
- (c) any other tax as may be agreed upon from time to time between the Governments of the Contracting States through an exchange of diplomatic notes; and
- (d) any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the taxes referred to in subparagraph (a), (b) or (c).

3. When a revenue claim of a Contracting State is enforceable under the laws of that Contracting State and is owed by a person who, at that time, cannot, under the laws of that Contracting State, prevent its collection, that revenue claim shall, at the request of the competent authority of that Contracting State, be accepted for purposes of collection by the competent authority of the other Contracting State. That revenue claim shall be collected by that other Contracting State in accordance with the provisions of its laws applicable to the enforcement and collection of its own taxes as if the revenue claim were a revenue claim of that other Contracting State that met the conditions allowing that other Contracting State to make a request under this paragraph.

4. When a revenue claim of a Contracting State is a claim in respect of which that Contracting State may, under its law, take measures of conservancy with a view to ensure its collection, that revenue claim shall, at the request of the competent authority of that Contracting State, be accepted for purposes of taking measures of conservancy by the competent authority of the other Contracting State. That other Contracting State shall take measures of conservancy in respect of that revenue claim in accordance with the provisions of its laws as if the revenue claim were a revenue claim of that other Contracting State even if, at the time when such measures are applied, the revenue claim is not enforceable in the first-mentioned Contracting State or is owed by a person who has a right to prevent its collection.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 3 and 4, a revenue claim accepted by the competent authority of a Contracting State for purposes of paragraph 3 or 4 shall not, in that Contracting State, be subject to the time limits or accorded any priority applicable to a revenue claim under the laws of that Contracting State by reason of its nature as such. In addition, a revenue claim accepted by the competent authority of a Contracting State for the purposes of paragraph 3 or 4 shall not, in that Contracting State, have any priority applicable to that revenue claim under the laws of the other Contracting State.

6. Acts carried out by a Contracting State in the collection of a revenue claim accepted by the competent authority of that Contracting State for purposes of paragraph 3 or 4 which if they were carried out by the other Contracting State would have the effect of suspending or interrupting the time limits applicable to the revenue claim in accordance with the laws of that other Contracting State shall have such effect under the laws of that other Contracting State. The competent authority of the first-mentioned Contracting State shall inform the competent authority of the other Contracting State of the acts which the first-mentioned Contracting State has carried out in the collection of the revenue claim.

7. Proceedings with respect to the existence, validity or the amount of a revenue claim of a Contracting State shall not be brought before the courts or administrative bodies of the other Contracting State.

8. Where, at any time after a request has been made by the competent authority of a Contracting State under paragraph 3 or 4 and before the other Contracting State has collected and remitted the relevant revenue claim to the first-mentioned Contracting State, the relevant revenue claim ceases to be

- (a) in the case of a request under paragraph 3, a revenue claim of the first-mentioned Contracting State that is enforceable under the laws of that Contracting State and is owed by a person who, at that time, cannot, under the laws of that Contracting State, prevent its collection, or
- (b) in the case of a request under paragraph 4, a revenue claim of the first-mentioned Contracting State in respect of which that Contracting State may, under its laws, take measures of conservancy with a view to ensure its collection

the competent authority of the first-mentioned Contracting State shall promptly notify the competent authority of the other Contracting State of that fact and, at the option of the competent authority of that other Contracting State, the competent authority of the first-mentioned Contracting State shall either suspend or withdraw its request.

9. In no case shall the provisions of this Article be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

- (b) to carry out measures which would be contrary to public policy (ordre public);
- (c) to provide assistance if the other Contracting State has not pursued all reasonable measures of collection or conservancy, as the case may be, available under its laws or administrative practice;
- (d) to provide assistance in those cases where the administrative burden for that Contracting State is clearly disproportionate to the benefit to be derived by the other Contracting State.

ARTICLE 27

MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

ARTICLE 28

ENTITLEMENT TO BENEFITS

1. Where under any provisions of this Convention income derived by a resident of a Contracting State is relieved or exempted from tax in the other Contracting State and, under the law of the first-mentioned Contracting State, that resident is subjected to tax by reference to the amount thereof which is remitted to or received in that Contracting State and not by reference to the full amount thereof, then the relief or exemption provided under the Convention in the other Contracting State shall apply only to so much of such income as is taxed in the first-mentioned Contracting State.

2. (a) Where

- (i) an enterprise of a Contracting State derives income from the other Contracting State and the first-mentioned Contracting State treats such income as attributable to a permanent establishment of the enterprise situated in a third jurisdiction, and
- (ii) the profits attributable to that permanent establishment are exempt from tax in the first-mentioned Contracting State,

the benefits under this Convention shall not apply to any item of income on which the tax in the third jurisdiction is less than 60 per cent of the tax that would be imposed in the first-mentioned Contracting State on that item of income if that permanent establishment were situated in the first-mentioned Contracting State. In such a case, any income to which the provisions of this paragraph apply shall remain taxable according to the domestic law of the other Contracting State, notwithstanding any other provisions of the Convention.

- (b) The provisions of subparagraph (a) shall not apply if the income derived from the other Contracting State described in that subparagraph emanates from, or is incidental to, the active conduct of a business carried on through the permanent establishment (other than the business of making, managing or simply holding investments for the enterprise's own account, unless these activities are banking, insurance or securities activities carried on by a bank, insurance enterprise or registered securities dealer, respectively).
 - (c) If the benefits under the Convention are denied pursuant to the provisions of subparagraph (a) with respect to an item of income derived by a resident of a Contracting State, the competent authority of the other Contracting State may, nevertheless, grant these benefits with respect to that item of income if, in response to a request by such resident, such competent authority determines that granting such benefits is justified in light of the reasons such resident did not satisfy the requirements of subparagraphs (a) and (b) (such as the existence of losses). The competent authority of the Contracting State to which a request has been made under the preceding sentence by a resident of the other Contracting State shall consult with the competent authority of that other Contracting State before either granting or denying the request.
3. Notwithstanding the other provisions of this Convention, a benefit under the Convention shall not be granted in respect of an item of income if it is reasonable to conclude, having regard to all relevant facts and circumstances, that obtaining that benefit was one of the principal purposes of any arrangement or transaction that resulted directly or indirectly in that benefit, unless it is established that granting that benefit in these circumstances would be in accordance with the object and purpose of the relevant provisions of the Convention.

ARTICLE 29

ENTRY INTO FORCE

- 1. This Convention shall be approved in accordance with the legal procedures of each of the Contracting States and shall enter into force on the thirtieth day after the date of exchange of diplomatic notes indicating such approval.
- 2. This Convention shall have effect:
 - (a) in the Hellenic Republic:
 - (i) with respect to taxes withheld at source, for amounts paid or credited on or after 1 January of the calendar year next following that in which the Convention enters into force;
 - (ii) with respect to other taxes, for taxes levied for periods beginning on or after 1 January of the calendar year next following that in which the Convention enters into force;
 - (b) in Japan:

- (i) with respect to taxes levied on the basis of a taxable year, for taxes for any taxable years beginning on or after 1 January of the calendar year next following that in which the Convention enters into force;
 - (ii) with respect to taxes levied not on the basis of a taxable year, for taxes levied on or after 1 January of the calendar year next following that in which the Convention enters into force.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, the provisions of Articles 25 and 26 shall have effect from the date of entry into force of this Convention without regard to the date on which the taxes are levied or the taxable year to which the taxes relate.

ARTICLE 30 TERMINATION

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention by giving notice of termination through diplomatic channels to the other Contracting State at least six months before the end of any calendar year beginning after expiry of five years from the date of entry into force of the Convention. In such event, the Convention shall cease to have effect:

(a) in the Hellenic Republic:

- (i) with respect to taxes withheld at source, for amounts paid or credited on or after 1 January of the calendar year next following that in which the notice is given;
- (ii) with respect to other taxes, for taxes levied for periods beginning on or after 1 January of the calendar year next following that in which the notice is given;

(b) in Japan:

- (i) with respect to taxes levied on the basis of a taxable year, for taxes for any taxable years beginning on or after 1 January of the calendar year next following that in which the notice is given;
- (ii) with respect to taxes levied not on the basis of a taxable year, for taxes levied on or after 1 January of the calendar year next following that in which the notice is given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Convention.

DONE in duplicate at Athens this first day of November, 2023, in the English language.

For the Hellenic Republic:

Konstantinos Hatzidakis
Minister of National Economy and Finance

For Japan:

NAKAYAMA Yasunori
Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary of
Japan to the Hellenic Republic

PROTOCOL

At the signing of the Convention between the Hellenic Republic and Japan for the Elimination of Double Taxation with respect to Taxes on Income and the Prevention of Tax Evasion and Avoidance (hereinafter referred to as “the Convention”), the Hellenic Republic and Japan have agreed upon the following provisions which shall form an integral part of the Convention.

1. It is understood that, for the purposes of the Convention, the term “ship” includes a boat.
2. For the purposes of paragraph 4 of Article 13 of the Convention, the term “recognised stock exchange” means:
 - (a) any stock exchange established and regulated as such under the laws of either Contracting State; and
 - (b) any other stock exchange agreed upon by the competent authorities of the Contracting States.
3. With reference to paragraph 5 of Article 24 of the Convention:
 - (a) (i) Where the competent authority of a Contracting State has suspended the procedure for resolving a case by mutual agreement pursuant to paragraphs 1 and 2 of Article 24 of the Convention (hereinafter in this paragraph referred to as the “mutual agreement procedure”) with respect to a case because a case with respect to one or more of the same issues is pending before a court or administrative tribunal, the period provided in subparagraph (b) of paragraph 5 of that Article shall stop running until the case pending before the court or administrative tribunal has been suspended or withdrawn.
 - (ii) Where a person who presented a case and the competent authority of a Contracting State have agreed to suspend the mutual agreement procedure, the period provided in subparagraph (b) of paragraph 5 of Article 24 of the Convention shall stop running until the suspension has been lifted.
 - (iii) Where the competent authorities of the Contracting States agree that a person directly affected by the case has failed to provide in a timely manner any additional material information requested by either competent authority after the start of the period provided in subparagraph (b) of paragraph 5 of Article 24 of the Convention, that period shall be extended for an amount of time equal to the period beginning on the date by which the information was requested and ending on the date on which that information was provided.

(b) (i) The following rules shall govern the appointment of arbitrators:

(aa) An arbitration panel shall consist of three individual arbitrators with expertise or experience in international tax matters.

(bb) Each of the competent authorities of the Contracting States shall appoint one arbitrator. The two arbitrators so appointed shall appoint the third arbitrator who shall serve as Chair of the arbitration panel. The Chair shall not be a national or resident of either Contracting State.

(cc) Each arbitrator must be impartial and independent of the competent authorities, tax administrations, and ministries of finance of the Contracting States and of all persons directly affected by the case (as well as their advisors) at the time of accepting an appointment, maintain his or her impartiality and independence throughout the arbitration proceedings, and avoid any conduct for a reasonable period of time thereafter which may damage the appearance of impartiality and independence of the arbitrators with respect to the arbitration proceedings.

(ii) The competent authorities of the Contracting States shall ensure that arbitrators and their staff agree in writing, prior to their acting in the arbitration proceedings, to treat any information relating to the arbitration proceedings consistently with the confidentiality and non-disclosure obligations provided for in paragraph 2 of Article 25 of the Convention and the applicable laws of the Contracting States.

(iii) Solely for the purposes of the application of the provisions of Articles 24 and 25 of the Convention and of the domestic laws of the Contracting States related to the exchange of information, confidentiality, and administrative assistance, arbitrators and a maximum of three staff per arbitrator (and prospective arbitrators solely to the extent necessary to verify their ability to fulfil the requirements of arbitrators) shall be considered to be persons or authorities to whom information may be disclosed. Information received by the arbitration panel or prospective arbitrators and information that the competent authorities of the Contracting States receive from the arbitration panel shall be considered information that is exchanged under the provisions of paragraph 1 of Article 25 of the Convention.

(c) (i) An arbitration decision shall be final.

(ii) The arbitration decision shall not be binding on both Contracting States, if a final decision of the courts of one of the Contracting States holds that the arbitration decision is invalid. In such a case, the request for arbitration under paragraph 5 of Article 24 of the Convention shall be considered not to have been made, and the arbitration proceedings shall be considered not to have taken place (except for the purposes of clauses (ii) and (iii) of subparagraph (b), and subparagraph (f)). In such a case, a new request for arbitration may be made unless the competent authorities of the Contracting States agree that such a new request should not be permitted.

- (iii) An arbitration decision shall have no precedential value.
- (d) (i) If a person directly affected by the case does not accept the mutual agreement that implements the arbitration decision, the case shall not be eligible for any further consideration by the competent authorities of the Contracting States.
- (ii) The mutual agreement that implements the arbitration decision on the case shall be considered not to be accepted by a person directly affected by the case if any person directly affected by the case does not, within 60 days after the date on which notification of the mutual agreement is sent to the person, withdraw all issues resolved in the mutual agreement implementing the arbitration decision from consideration by any court or administrative tribunal or otherwise terminate any pending court or administrative proceedings with respect to such issues in a manner consistent with that mutual agreement.
- (e) For the purposes of Article 24 of the Convention and this paragraph, the arbitration proceedings, as well as, in the case of clauses (i) and (ii), the mutual agreement procedure, with respect to a case shall terminate if, at any time after the request for arbitration has been made and before the arbitration panel has delivered its decision to the competent authorities of the Contracting States:
 - (i) the competent authorities of the Contracting States reach a mutual agreement to resolve the case pursuant to paragraph 2 of Article 24 of the Convention;
 - (ii) the person who presented the case withdraws the request for arbitration or the request for the mutual agreement procedure; or
 - (iii) a decision concerning the unresolved issues arising from the case is rendered by a court or administrative tribunal of one of the Contracting States.
- (f) Each of the competent authorities of the Contracting States shall bear its own expenses and those of its appointed arbitrator. Unless otherwise agreed by the competent authorities of the Contracting States, the cost of the Chair of the arbitration panel and other expenses associated with the conduct of the arbitration proceedings shall be borne by the competent authorities of the Contracting States in equal shares.
- (g) The provisions of paragraph 5 of Article 24 of the Convention and this paragraph shall not apply to the following cases:
 - (i) cases falling within paragraph 3 of Article 4 of the Convention;
 - (ii) cases involving the application of general anti-abuse rules contained in Article 38 of the Tax Procedure Code (Law No. 4987/2022) of the Hellenic Republic and any subsequent rules replacing, amending or updating these rules;
 - (iii) cases involving the application of the provisions of the laws of Japan which are

substantially similar to the general anti-abuse rules of the Hellenic Republic referred to in clause (ii);

- (iv) cases concerning items of income that are not taxed in a Contracting State because, under the tax law of that Contracting State, those items of income are not included in the taxable base or are subject to an exemption or zero tax rate; and
- (v) cases involving conduct for which a person directly affected by the case has been found guilty by the final decision of the court of either Contracting State for tax fraud or other criminal offense.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

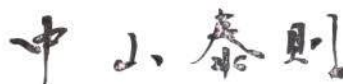
DONE in duplicate at Athens this first day of November, 2023, in the English language.

For the Hellenic Republic:

Konstantinos Hatzidakis
Minister of National Economy and Finance

For Japan:

NAKAYAMA Yasunori
Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary of
Japan to the Hellenic Republic

ΣΥΜΒΑΣΗ

ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΟΡΟΥΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΟΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΦΟΡΟΑΠΟΦΥΓΗΣ

Η Ελληνική Δημοκρατία και η Ιαπωνία,

επιθυμώντας να αναπτύξουν περαιτέρω τις οικονομικές τους σχέσεις και να ενισχύσουν τη συνεργασία τους σε φορολογικά θέματα, αποσκοπώντας στη σύναψη Σύμβασης για την εξάλειψη της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος χωρίς να δημιουργούνται ευκαιρίες για μη φορολόγηση ή μειωμένη φορολόγηση μέσω φοροδιαφυγής ή φοροαποφυγής (συμπεριλαμβανομένης της αναζήτησης ευνοϊκότερης σύμβασης («treaty-shopping») που αποσκοπεί στην εξασφάλιση ελαφρύνσεων που προβλέπονται στην παρούσα Σύμβαση προς έμμεσο όφελος των κατοίκων τρίτων Κρατών),

συμφώνησαν τα ακόλουθα:

ΑΡΘΡΟ 1

ΠΡΟΣΩΠΑ ΠΟΥ ΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΙ

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται σε πρόσωπα που είναι κάτοικοι ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών.
2. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, εισόδημα που αποκτάται από ή μέσω οντότητας ή διευθέτησης που αντιμετωπίζεται εν όλω ή εν μέρει ως φορολογικά διαφανής σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία οποιουδήποτε από τα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη θεωρείται εισόδημα κατοίκου του ενός Συμβαλλομένου Κράτους αλλά μόνο στον βαθμό που το εισόδημα αντιμετωπίζεται, για σκοπούς φορολόγησης από αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος, ως εισόδημα κατοίκου αυτού του Συμβαλλομένου Κράτους.
3. Η παρούσα Σύμβαση δεν επηρεάζει τη φορολόγηση, από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, των κατοίκων του, με εξαίρεση τα προνόμια που χορηγούνται σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 9 και τα άρθρα 18, 19, 22, 23, 24 και 27.

ΑΡΘΡΟ 2

ΦΟΡΟΙ ΠΟΥ ΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΙ

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται σε φόρους εισοδήματος που επιβάλλονται για λογαριασμό ενός Συμβαλλομένου Κράτους ή των πολιτικών υποδιαίρέσεών του ή των τοπικών αρχών αυτού, ανεξάρτητα από τον τρόπο με τον οποίο επιβάλλονται.

2. Θεωρούνται φόροι εισοδήματος όλοι οι φόροι που επιβάλλονται σε συνολικό εισόδημα ή σε στοιχεία εισοδήματος, συμπεριλαμβανομένων των φόρων που επιβάλλονται επί της ωφέλειας από την εκποίηση οποιασδήποτε περιουσίας, καθώς και φόρων επί της υπεραξίας που προκύπτει από την ανατίμηση κεφαλαίου.

3. Οι υφιστάμενοι φόροι στους οποίους εφαρμόζεται η Σύμβαση είναι οι εξής:

(α) στην Ελληνική Δημοκρατία:

(i) ο φόρος εισοδήματος επί φυσικών προσώπων, και

(ii) ο φόρος εισοδήματος επί νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων

(εφεξής καλούμενος ως «ελληνικός φόρος»).

(β) στην Ιαπωνία:

(i) ο φόρος εισοδήματος,

(ii) ο φόρος εταιρειών,

(iii) ο ειδικός φόρος εισοδήματος για την ανασυγκρότηση,

(iv) ο τοπικός φόρος εταιρειών, και

(v) οι κατά τόπους φόροι των κατοίκων

(εφεξής καλούμενος ως «ιαπωνικός φόρος»).

4. Η Σύμβαση εφαρμόζεται επίσης σε οποιουσδήποτε ταυτόσημους ή ουσιαστικά παρόμοιους φόρους που επιβάλλονται μετά την ημερομηνία υπογραφής της παρούσας Σύμβασης επιπροσθέτως, ή στη θέση των υφιστάμενων φόρων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών θα γνωστοποιούν η μία στην άλλη οποιοσδήποτε ουσιαστικές μεταβολές έχουν επέλθει στους αντίστοιχους φορολογικούς νόμους τους.

ΑΡΘΡΟ 3 ΓΕΝΙΚΟΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, εκτός εάν το κείμενο ορίζει διαφορετικά:

(α) Οι όροι «το ένα Συμβαλλόμενο Κράτος» και «το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος», υποδηλώνουν την Ελληνική Δημοκρατία ή την Ιαπωνία, όπως ορίζει το κείμενο,

(β) ο όρος «Ελληνική Δημοκρατία», όταν χρησιμοποιείται με γεωγραφική έννοια, σημαίνει το έδαφος της Ελληνικής Δημοκρατίας, συμπεριλαμβανομένων των χωρικών υδάτων και του εναερίου χώρου της, καθώς και των θαλασσίων περιοχών, επί των οποίων η Ελληνική

Δημοκρατία ασκεί κυριαρχικά δικαιώματα ή δικαιοδοσία σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο,

- (γ) ο όρος «Ιαπωνία», όταν χρησιμοποιείται με γεωγραφική έννοια, σημαίνει όλη την επικράτεια της Ιαπωνίας, συμπεριλαμβανομένων των χωρικών της υδάτων, στην οποία ισχύουν οι νόμοι που αφορούν τον ιαπωνικό φόρο, καθώς και όλη την περιοχή πέραν των χωρικών της υδάτων, συμπεριλαμβανομένου του βυθού και του υπεδάφους της, επί της οποίας η Ιαπωνία έχει κυριαρχικά δικαιώματα σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο και στην οποία ισχύουν οι νόμοι που αφορούν τον ιαπωνικό φόρο,
- (δ) ο όρος «πρόσωπο» περιλαμβάνει ένα φυσικό πρόσωπο, μια εταιρεία και οποιαδήποτε άλλη ένωση προσώπων,
- (ε) ο όρος «εταιρεία» σημαίνει κάθε νομικό πρόσωπο ή κάθε οντότητα που αντιμετωπίζεται ως νομικό πρόσωπο για φορολογικούς σκοπούς,
- (στ) ο όρος «επιχείρηση» αφορά την άσκηση οποιασδήποτε επιχειρηματικής δραστηριότητας,
- (ζ) οι όροι «επιχείρηση ενός Συμβαλλομένου Κράτους» και «επιχείρηση του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους» σημαίνουν αντιστοίχως μία επιχειρηματική δραστηριότητα που ασκείται από κάτοικο του ενός Συμβαλλομένου Κράτους και επιχειρηματική δραστηριότητα που ασκείται από κάτοικο του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους,
- (η) ο όρος «διεθνείς μεταφορές» σημαίνει κάθε μεταφορά με ένα πλοίο ή αεροσκάφος, εκτός αν το πλοίο ή το αεροσκάφος εκτελεί δρομολόγια αποκλειστικά μεταξύ τοποθεσιών του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους και η επιχείρηση η οποία εκμεταλλεύεται το πλοίο ή το αεροσκάφος δεν είναι επιχείρηση του εν λόγω Συμβαλλομένου Κράτους,
- (θ) ο όρος «αρμόδια αρχή» σημαίνει:
 - (i) στην Ελληνική Δημοκρατία, τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο εκπρόσωπό του,
 - (ii) στην Ιαπωνία, τον Υπουργό Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο εκπρόσωπό του,
- (ι) ο όρος «υπήκοος», σε σχέση με ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, σημαίνει:
 - (i) οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο που κατέχει την εθνικότητα εκείνου του Συμβαλλομένου Κράτους, και
 - (ii) οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο, προσωπική εταιρεία ή ένωση που αντλεί την ιδιότητά του ως τέτοιο από τους ισχύοντες νόμους σε εκείνο το Συμβαλλόμενο Κράτος,
- (ια) ο όρος «επιχείρηση» περιλαμβάνει την παροχή επαγγελματικών υπηρεσιών και άλλων δραστηριοτήτων ανεξάρτητου χαρακτήρα,
- (ιβ) ο όρος «αναγνωρισμένο συνταξιοδοτικό ταμείο» ενός Συμβαλλομένου Κράτους σημαίνει μία οντότητα ή διευθέτηση που έχει συσταθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία του εν λόγω

Συμβαλλομένου Κράτους και αντιμετωπίζεται ως ξεχωριστό πρόσωπο σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία του εν λόγω Συμβαλλομένου Κράτους και:

- (i) το οποίο έχει συσταθεί και λειτουργεί αποκλειστικώς ή σχεδόν αποκλειστικώς για τη διαχείριση ή την παροχή συνταξιοδοτικών παροχών και επικουρικών ή παρεπομένων παροχών ή άλλων παρόμοιων αμοιβών σε ιδιώτες και το οποίο ρυθμίζεται ως τέτοιο από το εν λόγω Συμβαλλόμενο Κράτος ή μία από τις πολιτικές υποδιαιρέσεις του ή τις τοπικές αρχές, ή
- (ii) το οποίο έχει συσταθεί και λειτουργεί αποκλειστικώς ή σχεδόν αποκλειστικώς για την επένδυση κεφαλαίων προς όφελος άλλων αναγνωρισμένων συνταξιοδοτικών ταμείων του εν λόγω Συμβαλλομένου Κράτους.

Σε περίπτωση κατά την οποία μία οντότητα ή διευθέτηση που έχει συσταθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία ενός Συμβαλλομένου Κράτους θα αποτελούσε αναγνωρισμένο συνταξιοδοτικό ταμείο σύμφωνα με την παράγραφο (i) ή (ii) εάν αντιμετωπιζόταν ως ξεχωριστό πρόσωπο σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία του εν λόγω Συμβαλλομένου Κράτους, θα θεωρείται, για τους σκοπούς της Σύμβασης, ως ξεχωριστό πρόσωπο που αντιμετωπίζεται ως τέτοιο σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία του εν λόγω Συμβαλλομένου Κράτους και όλα τα περιουσιακά στοιχεία και το εισόδημα της οντότητας ή της διευθέτησης θα αντιμετωπίζονται ως περιουσιακά στοιχεία που κατέχονται και εισόδημα που αποκτάται από το εν λόγω ξεχωριστό πρόσωπο και όχι από άλλο πρόσωπο.

2. Όσον αφορά στην εφαρμογή της Σύμβασης σε οποιαδήποτε χρονική στιγμή από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος κάθε όρος που δεν καθορίζεται σε αυτή, εκτός εάν το κείμενο ορίζει διαφορετικά ή οι αρμόδιες αρχές συμφωνήσουν διαφορετική έννοια σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 24, έχει την έννοια που του αποδίδεται εκείνη τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή σύμφωνα με το δίκαιο αυτού του Κράτους σχετικά με τους φόρους στους οποίους εφαρμόζεται η Σύμβαση, λαμβάνοντας υπόψη ότι η έννοια που αποδίδεται από την εφαρμοζόμενη φορολογική νομοθεσία αυτού του Συμβαλλόμενου Κράτους υπερισχύει εκείνης που αποδίδεται σε αυτόν τον όρο από οποιαδήποτε άλλη νομοθεσία του Συμβαλλόμενου αυτού Κράτους.

ΑΡΘΡΟ 4 ΚΑΤΟΙΚΟΣ

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης ο όρος «κάτοικος ενός Συμβαλλομένου Κράτους» σημαίνει κάθε πρόσωπο το οποίο, σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Συμβαλλομένου Κράτους, υπόκειται σε φόρο στο κράτος αυτό λόγω της διαμονής του, της κατοικίας του, του τόπου της έδρας ή του κεντρικού γραφείου του, του τόπου διαχείρισης των δραστηριοτήτων του, ή οποιουδήποτε άλλου κριτηρίου παρόμοιας φύσεως και επίσης συμπεριλαμβάνει αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος όπως και τις πολιτικές του υποδιαιρέσεις ή τις τοπικές ή περιφερειακές αρχές αυτού, καθώς και ένα αναγνωρισμένο συνταξιοδοτικό ταμείο αυτού του Συμβαλλόμενου Κράτους. Εντούτοις, ο όρος αυτός δεν συμπεριλαμβάνει οποιοδήποτε πρόσωπο που υπόκειται σε φόρο σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος αναφορικά μόνο με εισόδημα από πηγές σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος.

2. Εάν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών, τότε η κατάστασή του καθορίζεται ως ακολούθως:

- (α) θεωρείται ότι είναι κάτοικος μόνο του Συμβαλλομένου Κράτους στο οποίο έχει μόνιμη κατοικία, αν αυτός διαθέτει μόνιμη κατοικία και στα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη· θεωρείται κάτοικος μόνο του Συμβαλλομένου Κράτους με το οποίο διατηρεί στενότερους προσωπικούς και οικονομικούς δεσμούς (κέντρο ζωτικών συμφερόντων),
- (β) εάν το Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο έχει το κέντρο των ζωτικών του συμφερόντων δεν μπορεί να καθορισθεί ή εάν δεν διαθέτει μόνιμη κατοικία σε κανένα από τα δύο Κράτη, θεωρείται κάτοικος μόνο του Κράτους όπου έχει τη συνήθη διαμονή του,
- (γ) εάν έχει συνήθη διαμονή και στα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη ή σε κανένα από αυτά, θεωρείται κάτοικος μόνο του Συμβαλλομένου Κράτους του οποίου είναι υπήκοος,
- (δ) εάν είναι υπήκοος και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών ή κανενός από αυτά, οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών διευθετούν το ζήτημα με αμοιβαία συμφωνία.

3. Εάν κατά τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα πρόσωπο, εκτός από φυσικό πρόσωπο, είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών, οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών θα καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να καθορίσουν με αμοιβαία συμφωνία το Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου το πρόσωπο αυτό θεωρείται κάτοικος για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, λαμβάνοντας υπόψη τον τόπο της έδρας ή του κεντρικού του γραφείου, τον τόπο της πραγματικής του διοίκησης, τον τόπο όπου έχει ιδρυθεί ή συσταθεί με άλλο τρόπο και κάθε άλλο σχετικό παράγοντα. Ελλείψει τέτοιας συμφωνίας, το πρόσωπο αυτό δεν θα δικαιούται καμία ελάφρυνση ή απαλλαγή από τον φόρο που προβλέπεται από τη Σύμβαση.

ΑΡΘΡΟ 5 ΜΟΝΙΜΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

1. Για τους σκοπούς αυτής της Σύμβασης ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» σημαίνει έναν καθορισμένο τόπο επιχειρηματικών δραστηριοτήτων μέσω του οποίου οι δραστηριότητες μίας επιχείρησης διεξάγονται εν όλω ή εν μέρει.

2. Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» περιλαμβάνει ειδικότερα:

(α) τόπο διοίκησης,

(β) υποκατάστημα,

(γ) γραφείο,

(δ) εργοστάσιο,

(ε) εργαστήριο, και

(στ) ορυχείο, πηγή πετρελαίου ή αερίου, λατομείο ή κάθε άλλο τόπο εξόρυξης φυσικών πόρων.

3. Ένα εργοτάξιο, ένα έργο κατασκευής ή εγκατάστασης ή εποπτικές δραστηριότητες σε σχέση με αυτά συνιστούν μόνιμη εγκατάσταση μόνον εάν το εν λόγω εργοτάξιο, έργο ή δραστηριότητες διαρκέσουν επί περισσότερο από έξι (6) μήνες.

4. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, μία επιχείρηση θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και ότι ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα σε αυτό μέσω της μόνιμης αυτής εγκατάστασης, εάν διεξάγει έρευνα ή εκμετάλλευση φυσικών πόρων υπεράκτια σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος για περίοδο ή περιόδους που υπερβαίνουν συνολικά τις τριάντα (30) ημέρες σε οποιαδήποτε δωδεκάμηνη περίοδο που αρχίζει ή λήγει στο οικείο φορολογικό έτος.

5. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος άρθρου, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» θεωρείται ότι δεν περιλαμβάνει:

(α) τη χρήση εγκαταστάσεων αποκλειστικώς για τον σκοπό αποθήκευσης ή έκθεσης αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση,

(β) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικώς για τον σκοπό αποθήκευσης ή έκθεσης,

(γ) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικώς για τον σκοπό επεξεργασίας από κάποια άλλη επιχείρηση,

(δ) τη διατήρηση ενός καθορισμένου τρόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικώς για τον σκοπό αγοράς αγαθών ή εμπορευμάτων ή συλλογής πληροφοριών για την επιχείρηση,

(ε) τη διατήρηση ενός καθορισμένου τρόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικώς για τον σκοπό διεξαγωγής, για την επιχείρηση, κάθε άλλης δραστηριότητας που δεν αναφέρεται στις περιπτώσεις α) έως δ), υπό την προϋπόθεση ότι η δραστηριότητα αυτή έχει προπαρασκευαστικό ή βοηθητικό χαρακτήρα,

(στ) τη διατήρηση ενός καθορισμένου τρόπου εργασιών αποκλειστικώς για οποιονδήποτε συνδυασμό δραστηριοτήτων που αναφέρονται στις περιπτώσεις (α) έως (ε), υπό την προϋπόθεση ότι η συνολική δραστηριότητα του καθορισμένου τρόπου εργασιών που προκύπτει από αυτόν τον συνδυασμό είναι προπαρασκευαστικού ή βοηθητικού χαρακτήρα.

6. Η παράγραφος 5 δεν εφαρμόζεται σε καθορισμένο τρόπο επιχειρηματικών δραστηριοτήτων που χρησιμοποιείται ή διατηρείται από μία επιχείρηση, εάν η ίδια επιχείρηση ή μία στενά συνδεδεμένη με αυτήν επιχείρηση ασκεί επιχειρηματικές δραστηριότητες στον ίδιο τρόπο ή σε άλλο τρόπο στο ίδιο Συμβαλλόμενο Κράτος και

- (α) αυτός ο τρόπος ή άλλος τρόπος αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση για την επιχείρηση ή τη στενά συνδεδεμένη επιχείρηση σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, ή
- (β) η συνολική δραστηριότητα που προκύπτει από τον συνδυασμό των δραστηριοτήτων που ασκούνται από τις δύο επιχειρήσεις στον ίδιο τρόπο, ή από την ίδια επιχείρηση ή από στενά συνδεδεμένες με αυτήν επιχειρήσεις στους δύο τρόπους, δεν έχει προπαρασκευαστικό ή βοηθητικό χαρακτήρα,

υπό την προϋπόθεση ότι οι επιχειρηματικές δραστηριότητες που ασκούνται από τις δύο επιχειρήσεις στον ίδιο τρόπο ή από την ίδια επιχείρηση ή από στενά συνδεδεμένες επιχειρήσεις στους δύο τρόπους, αποτελούν συμπληρωματικές λειτουργίες που αποτελούν μέρος μίας συνεκτικής επιχειρηματικής δραστηριότητας.

7. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, αλλά με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 8, όταν ένα πρόσωπο ενεργεί σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος για λογαριασμό μίας επιχείρησης και, ως εκ τούτου, συστηματικά συνάπτει συμβάσεις ή συστηματικά διαδραματίζει τον κύριο ρόλο που οδηγεί στη σύναψη συμβάσεων που συνάπτονται σε τακτική βάση χωρίς ουσιώδεις τροποποιήσεις από την επιχείρηση, και οι συμβάσεις αυτές συνάπτονται

- (α) στο όνομα της επιχείρησης, ή
- (β) για τη μεταβίβαση της κυριότητας ή την παραχώρηση του δικαιώματος χρήσης περιουσίας που ανήκουν στην εν λόγω επιχείρηση ή που η επιχείρηση έχει δικαίωμα χρήσης, ή
- (γ) για την παροχή υπηρεσιών από την εν λόγω επιχείρηση,

η επιχείρηση αυτή θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος σε σχέση με οποιεσδήποτε δραστηριότητες που το πρόσωπο αυτό αναλαμβάνει για την επιχείρηση, εκτός εάν οι δραστηριότητες του προσώπου αυτού περιορίζονται σε εκείνες που αναφέρονται στην παράγραφο 5 οι οποίες, εάν ασκούσαν μέσω καθορισμένου τρόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων (εκτός από καθορισμένο τρόπο επιχειρηματικών δραστηριοτήτων στον οποίο θα εφαρμοζόταν η παράγραφος 6), δεν θα καθιστούσαν αυτόν τον καθορισμένο τρόπο μόνιμη εγκατάσταση σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 5.

8. Η παράγραφος 7 δεν εφαρμόζεται όταν το πρόσωπο που ενεργεί σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος για λογαριασμό μίας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα στο πρώτο μνημονευόμενο Συμβαλλόμενο Κράτος ως ανεξάρτητος αντιπρόσωπος και

ενεργεί για την επιχείρηση στο πλαίσιο της συνήθους άσκησης αυτής της επιχειρηματικής δραστηριότητας. Ωστόσο, όταν ένα πρόσωπο ενεργεί αποκλειστικώς ή σχεδόν αποκλειστικώς για λογαριασμό μίας ή περισσότερων επιχειρήσεων με τις οποίες συνδέεται στενά, το πρόσωπο αυτό δεν θεωρείται ανεξάρτητος αντιπρόσωπος κατά την έννοια της παρούσας παραγράφου σε σχέση με οποιαδήποτε τέτοια επιχείρηση.

9. Το γεγονός ότι μία εταιρεία, η οποία είναι κάτοικος ενός Συμβαλλομένου Κράτους, ελέγχει ή ελέγχεται από μία εταιρεία που είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους ή ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα σε αυτό το άλλο Κράτος (είτε μέσω μόνιμης εγκατάστασης είτε διαφορετικά), δεν αρκεί, αυτό καθ' εαυτό, για να χαρακτηρίσει την οποιαδήποτε από αυτές τις εταιρίες ως μόνιμη εγκατάσταση της άλλης.

10. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ένα πρόσωπο ή μία επιχείρηση συνδέεται στενά με μία επιχείρηση εάν, βάσει όλων των συναφών γεγονότων και περιστάσεων, το ένα ελέγχει το άλλο ή αμφότερα τελούν υπό τον έλεγχο των ιδίων προσώπων ή επιχειρήσεων. Σε κάθε περίπτωση, ένα πρόσωπο ή μία επιχείρηση θεωρείται ότι συνδέεται στενά με μία επιχείρηση εάν το ένα κατέχει άμεσα ή έμμεσα περισσότερο από το πενήντα τοις εκατό (50%) των πραγματικών συμμετοχών ή δικαιωμάτων στο άλλο (ή, στην περίπτωση εταιρείας, περισσότερο από το πενήντα τοις εκατό (50%) των συνολικών δικαιωμάτων ψήφου και της συνολικής αξίας των μετοχών της εταιρείας ή των πραγματικών συμμετοχών στα ίδια κεφάλαια της εταιρείας) ή εάν άλλο πρόσωπο ή επιχείρηση κατέχει αμέσως ή εμμέσως περισσότερο από το πενήντα τοις εκατό (50%) των πραγματικών συμμετοχών ή δικαιωμάτων (ή, στην περίπτωση εταιρείας, περισσότερο από το πενήντα τοις εκατό (50%) των συνολικών δικαιωμάτων ψήφου και της συνολικής αξίας των μετοχών της εταιρείας ή των πραγματικών συμμετοχών στα ίδια κεφάλαια της εταιρείας) στο πρόσωπο και την επιχείρηση ή στις δύο επιχειρήσεις.

ΑΡΘΡΟ 6

ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΑΚΙΝΗΤΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ

1. Το εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλομένου Κράτους από ακίνητη περιουσία (συμπεριλαμβανομένου και εισοδήματος από γεωργία ή δασοκομία) η οποία βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

2. Ο όρος «ακίνητη περιουσία» έχει την έννοια που ορίζεται από τη νομοθεσία του Συμβαλλομένου Κράτους στο οποίο βρίσκεται η εν λόγω περιουσία. Ο όρος, σε κάθε περίπτωση, περιλαμβάνει τα παραρτήματα της ακίνητης περιουσίας, ζώα και εξοπλισμό που χρησιμοποιούνται στη γεωργία και δασοκομία, δικαιώματα, στα οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις του γενικού δικαίου για την έγγειο ιδιοκτησία, επικαρπία επί ακίνητης περιουσίας, δικαιώματα κυμαινόμενων ή μεταβλητών προσόδων ως αντάλλαγμα για την εκμετάλλευση ή για το δικαίωμα για εκμετάλλευση, μεταλλευτικών κοιτασμάτων, πηγών και άλλων φυσικών πόρων. Πλοία και αεροσκάφη δεν θεωρούνται ακίνητη περιουσία.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται σε εισόδημα που προέρχεται από την άμεση χρήση, εκμίσθωση ή οποιασδήποτε άλλης μορφής χρήση της ακίνητης περιουσίας.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 εφαρμόζονται επίσης στο εισόδημα από ακίνητη

περιουσία μίας επιχείρησης.

ΑΡΘΡΟ 7

ΚΕΡΔΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

1. Τα κέρδη μίας επιχείρησης ενός Συμβαλλομένου Κράτους φορολογούνται μόνο σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος, εκτός εάν η επιχείρηση ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό. Εάν η επιχείρηση ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα, όπως προαναφέρθηκε, τα κέρδη της επιχείρησης μπορούν να φορολογηθούν στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, αλλά μόνο κατά το μέρος αυτών που αποδίδεται σε αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση.
2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 3, αν μία επιχείρηση ενός Συμβαλλομένου Κράτους ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό, σε κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος θα αποδίδονται στη μόνιμη αυτή εγκατάσταση τα κέρδη τα οποία αναμένεται ότι θα πραγματοποιούσε, εάν ήταν διαφορετική και ξεχωριστή επιχείρηση που ασχολείται με τις ίδιες ή παρόμοιες δραστηριότητες υπό τους ίδιους ή παρόμοιους όρους και συναλλασσόταν εντελώς ανεξάρτητα με την εταιρεία της οποίας είναι μόνιμη εγκατάσταση.
3. Κατά τον προσδιορισμό των κερδών μίας μόνιμης εγκατάστασης επιτρέπονται ως έκπτωση, έξοδα που πραγματοποιούνται για τους σκοπούς μίας μόνιμης εγκατάστασης, συμπεριλαμβανομένων διοικητικών και γενικών διαχειριστικών εξόδων που πραγματοποιούνται κατ' αυτόν τον τρόπο, είτε στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση είτε αλλού.
4. Δεν αποδίδονται κέρδη σε μία μόνιμη εγκατάσταση λόγω της απλής αγοράς από τη μόνιμη αυτή εγκατάσταση αγαθών ή εμπορευμάτων για την επιχείρηση.
5. Για τους σκοπούς των προηγούμενων παραγράφων, τα κέρδη που αποδίδονται στη μόνιμη εγκατάσταση θα καθοριστούν με την ίδια μέθοδο κάθε έτος, εκτός εάν υπάρξει βάσιμος και επαρκής λόγος για το αντίθετο.
6. Εάν τα κέρδη περιλαμβάνουν στοιχεία εισοδήματος για τα οποία γίνεται ιδιαίτερη μνεία σε άλλα άρθρα της παρούσας Σύμβασης, τότε οι διατάξεις αυτών των Άρθρων δεν επηρεάζονται από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

ΑΡΘΡΟ 8

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΕΣ ΚΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

1. (α) Τα κέρδη μίας επιχείρησης ενός Συμβαλλομένου Κράτους από την εκμετάλλευση πλοίων που δραστηριοποιούνται σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος εκτός εάν τα πλοία είναι νηολογημένα ή έχουν εφοδιαστεί με ναυτιλιακά έγγραφα από το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Εάν τα πλοία είναι νηολογημένα ή έχουν εφοδιαστεί με ναυτιλιακά έγγραφα όπως προαναφέρθηκε, τα κέρδη που

προέρχονται από την εκμετάλλευση των πλοίων στις διεθνείς μεταφορές μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

- (β) Τα κέρδη μίας επιχείρησης ενός Συμβαλλομένου Κράτους από την εκμετάλλευση αεροσκαφών σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος.

2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του άρθρου 2, μία επιχείρηση ενός Συμβαλλομένου Κράτους απαλλάσσεται όσον αφορά την εκμετάλλευση πλοίων ή αεροσκαφών στις διεθνείς μεταφορές, στην περίπτωση επιχείρησης της Ελληνικής Δημοκρατίας, από τον φόρο επιχειρήσεων της Ιαπωνίας, και, στην περίπτωση επιχείρησης της Ιαπωνίας, από κάθε φόρο παρόμοιο με τον φόρο επιχειρήσεων της Ιαπωνίας, ο οποίος επιβάλλεται μετά την ημερομηνία υπογραφής της παρούσας Σύμβασης στην Ελληνική Δημοκρατία. Στην περίπτωση εκμετάλλευσης πλοίων που απασχολούνται σε διεθνείς μεταφορές που ασκείται από επιχείρηση ενός Συμβαλλομένου Κράτους, η απαλλαγή που προβλέπεται από την παρούσα παράγραφο δεν εφαρμόζεται σε σχέση με την εκμετάλλευση πλοίων που είναι νηολογημένα, ή έχουν εφοδιαστεί με ναυτιλιακά έγγραφα, από το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

3. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 εφαρμόζονται επίσης σε κέρδη από τη συμμετοχή σε ομάδα («pool»), σε κοινοπρακτικής μορφής εκμετάλλευση ή σε πρακτορείο που λειτουργεί σε διεθνές επίπεδο.

ΑΡΘΡΟ 9

ΣΥΝΔΕΔΕΜΕΝΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

1. Εάν

- (α) μία επιχείρηση ενός Συμβαλλομένου Κράτους συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, στον έλεγχο ή στο κεφάλαιο μίας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους, ή
- (β) τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, στον έλεγχο ή στο κεφάλαιο μίας επιχείρησης ενός Συμβαλλομένου Κράτους και μίας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους,

και σε καθεμία από τις δύο περιπτώσεις τίθενται ή επιβάλλονται μεταξύ των δύο επιχειρήσεων στις εμπορικές ή οικονομικές τους σχέσεις όροι οι οποίοι διαφέρουν από αυτούς που θα επικρατούσαν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε οποιαδήποτε κέρδη τα οποία θα είχαν πραγματοποιηθεί από μία από τις επιχειρήσεις, αλλά, λόγω των όρων αυτών, δεν έχουν προκύψει, μπορούν να συμπεριληφθούν στα κέρδη αυτής της επιχείρησης και να φορολογούνται αναλόγως.

2. Εάν ένα Συμβαλλόμενο Κράτος περιλαμβάνει στα κέρδη μίας επιχείρησης του Συμβαλλομένου αυτού Κράτους - και φορολογεί αναλόγως - κέρδη, για τα οποία μία επιχείρηση του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους έχει φορολογηθεί σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος και τα κέρδη που περιλαμβάνονται κατ' αυτόν τον τρόπο είναι κέρδη που θα είχαν πραγματοποιηθεί από την επιχείρηση του πρώτου αναφερθέντος Κράτους, εάν οι όροι που τέθηκαν μεταξύ των δύο επιχειρήσεων ήταν αυτοί που θα είχαν τεθεί και μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε το άλλο

Κράτος θα προβεί στην κατάλληλη προσαρμογή του ποσού του φόρου που έχει επιβληθεί επί των κερδών αυτών. Κατά τον καθορισμό μιας τέτοιας προσαρμογής, δέουσα προσοχή πρέπει να δίνεται στις άλλες διατάξεις της παρούσας Σύμβασης και οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών, εάν κριθεί απαραίτητο, συμβουλευούνται η μία την άλλη.

ΑΡΘΡΟ 10 ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ

1. Τα μερίσματα που καταβάλλονται από εταιρεία που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλομένου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

2. Ωστόσο, τα μερίσματα που καταβάλλονται από εταιρεία που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλομένου Κράτους μπορούν επίσης να φορολογούνται σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Συμβαλλομένου Κράτους, αλλά εάν ο πραγματικός δικαιούχος των μερισμάτων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται με τον τρόπο αυτό δεν μπορεί να υπερβαίνει:

(α) πέντε τοις εκατό (5%) του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων, εάν ο πραγματικός δικαιούχος είναι εταιρεία η οποία κατείχε άμεσα ή έμμεσα, καθ' όλη τη διάρκεια εξάμηνης περιόδου που περιλαμβάνει την ημερομηνία κατά την οποία καθορίζεται το δικαίωμα στα μερίσματα (για τον υπολογισμό της περιόδου αυτής, δεν λαμβάνονται υπόψη οι μεταβολές στην ιδιοκτησία που θα προέκυπταν άμεσα από εταιρική αναδιοργάνωση, όπως συγχώνευση ή διαιρετική αναδιάρθρωση, της εταιρείας που είναι ο πραγματικός δικαιούχος των μερισμάτων ή που καταβάλλει τα μερίσματα), τουλάχιστον το δέκα τοις εκατό (10%) του:

(i) κεφαλαίου ή του δικαιώματος ψήφου της εν λόγω εταιρείας, στην περίπτωση που η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος της Ελληνικής Δημοκρατίας,

(ii) δικαιώματος ψήφου της εν λόγω εταιρείας, στην περίπτωση που η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος Ιαπωνίας,

(β) δέκα τοις εκατό (10%) του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων σε όλες τις άλλες περιπτώσεις.

3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 2, όταν τα μερίσματα που καταβάλλονται από εταιρεία που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλομένου Κράτους εκπίπτουν κατά τον υπολογισμό του φορολογητέου εισοδήματος της εταιρείας αυτής σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος, τα μερίσματα αυτά μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Συμβαλλομένου Κράτους, αλλά αν ο πραγματικός δικαιούχος των μερισμάτων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται με τον τρόπο αυτό δεν θα υπερβαίνει το δέκα τοις εκατό (10%) του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 δεν επηρεάζουν τη φορολόγηση της εταιρείας όσον αφορά στα κέρδη από τα οποία καταβάλλονται τα μερίσματα.

5. Ο όρος «μερίσματα», όπως χρησιμοποιείται στο παρόν άρθρο, σημαίνει εισόδημα από μετοχές ή άλλα δικαιώματα που δεν είναι απαιτήσεις χρεών, συμμετοχή σε κέρδη, καθώς και εισόδημα από άλλα δικαιώματα τα οποία υπόκεινται στην ίδια φορολογική αντιμετώπιση όπως το εισόδημα από μετοχές από τους νόμους του Συμβαλλομένου Κράτους του οποίου η εταιρεία που κάνει τη διανομή είναι κάτοικος.

6. Οι διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 3 δεν εφαρμόζονται εάν ο πραγματικός δικαιούχος των μερισμάτων, όντας κάτοικος ενός Συμβαλλομένου Κράτους, ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος μέσω μίας μόνιμης εγκατάστασης σε αυτό και η συμμετοχή (holding) σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα μερίσματα είναι ουσιαστικά συνδεδεμένη με την εν λόγω μόνιμη εγκατάσταση. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7.

7. Εάν μία εταιρεία η οποία είναι κάτοικος ενός Συμβαλλομένου Κράτους αποκομίζει κέρδη ή εισόδημα από το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος δεν μπορεί να επιβάλει κανένα φόρο στα μερίσματα που καταβάλλονται από την εταιρεία, εκτός από τον βαθμό στον οποίο τα μερίσματα αυτά καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου αυτού Συμβαλλομένου Κράτους ή εάν η συμμετοχή (holding) σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα μερίσματα είναι ουσιαστικά συνδεδεμένη με μία μόνιμη εγκατάσταση που βρίσκεται σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, ούτε μπορεί να υπαγάγει τα μη διανεμηθέντα κέρδη της εταιρείας σε φόρο μη διανεμηθέντων κερδών, ακόμα και αν τα μερίσματα που καταβάλλονται ή τα μη διανεμηθέντα κέρδη αποτελούνται συνολικώς ή εν μέρει από κέρδη ή εισόδημα που προκύπτει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

ΑΡΘΡΟ 11

ΤΟΚΟΙ

1. Τόκοι που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

2. Ωστόσο, οι τόκοι που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μπορούν επίσης να φορολογούνται σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Συμβαλλομένου Κράτους, αλλά εάν ο πραγματικός δικαιούχος των τόκων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται με τον τρόπο αυτό δεν μπορεί να υπερβαίνει το δέκα τοις εκατό (10%) του ακαθάριστου ποσού των τόκων.

3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 2, τόκοι που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος φορολογούνται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος εάν:

(α) ο πραγματικός δικαιούχος των τόκων είναι αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μία πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού, η κεντρική τράπεζα του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους ή οποιοδήποτε ίδρυμα που ανήκει πλήρως σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή μία πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού· ή

(β) ο πραγματικός δικαιούχος των τόκων είναι κάτοικος αυτού του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους σε σχέση με απαιτήσεις χρεών που εγγυάται, ασφαλίζει ή χρηματοδοτεί έμμεσα

αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μία πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού, η κεντρική τράπεζα αυτού του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους ή οποιοδήποτε ίδρυμα που ανήκει πλήρως σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή μία πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού.

4. Ο όρος «τόκοι», όπως χρησιμοποιείται στο παρόν άρθρο, σημαίνει εισόδημα από απαιτήσεις χρεών οποιουδήποτε είδους, είτε εξασφαλίζονται με υποθήκη είτε όχι, και είτε παρέχουν δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη είτε όχι, και ειδικότερα, εισόδημα από κρατικά χρεόγραφα και εισόδημα από ομολογίες ή χρεωστικούς τίτλους με ασφάλεια ή όχι, συμπεριλαμβανομένων των υπερτιμημάτων (premiums) και ειδικών παροχών που συνοδεύουν αυτά τα χρεόγραφα, ή ομολογίες ή χρεωστικούς τίτλους με ασφάλεια ή όχι, καθώς και άλλο εισόδημα που υπόκειται στην ίδια φορολογική μεταχείριση με το εισόδημα από δάνεια, σύμφωνα με τη νομοθεσία του Συμβαλλομένου Κράτους στο οποίο προκύπτει το εισόδημα. Το εισόδημα που εξετάζεται στο άρθρο 10 δεν θεωρείται ως τόκοι για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου.

5. Οι διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 3 δεν εφαρμόζονται εάν ο πραγματικός δικαιούχος των τόκων, ο οποίος είναι κάτοικος ενός Συμβαλλομένου Κράτους, ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν οι τόκοι μέσω μίας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό και η απαίτηση σε σχέση με την οποία καταβάλλονται οι τόκοι είναι ουσιαστικά συνδεδεμένη με αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7.

6. Τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, όταν ο καταβάλλων είναι κάτοικος αυτού του Συμβαλλομένου Κράτους. Εάν, ωστόσο, το πρόσωπο που καταβάλλει τους τόκους, είτε είναι κάτοικος ενός Συμβαλλομένου Κράτους είτε όχι, έχει σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μία μόνιμη εγκατάσταση σε σχέση με την οποία προέκυψε η οφειλή για την οποία καταβάλλονται οι τόκοι, και οι τόκοι αυτοί βαρύνουν τη μόνιμη αυτή εγκατάσταση, τότε οι τόκοι αυτοί θεωρείται ότι προκύπτουν στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση.

7. Όταν, λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος και του πραγματικού δικαιούχου ή μεταξύ αμφοτέρων και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των τόκων όσον αφορά στην απαίτηση για την οποία καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό, το οποίο θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντος και του πραγματικού δικαιούχου ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις αυτού του άρθρου εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο αναφερόμενο ποσό. Στην περίπτωση αυτή, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών φορολογείται σύμφωνα με τους νόμους ενός εκάστου Συμβαλλομένου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

ΑΡΘΡΟ 12 ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

1. Δικαιώματα που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

2. Ωστόσο, αυτά τα δικαιώματα που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μπορούν

επίσης να φορολογούνται σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Συμβαλλομένου Κράτους, αλλά εάν ο πραγματικός δικαιούχος των δικαιωμάτων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται με τον τρόπο αυτό δεν μπορεί να υπερβαίνει το πέντε τοις εκατό (5%) του ακαθάριστου ποσού των δικαιωμάτων.

3. Ο όρος «δικαιώματα» όπως χρησιμοποιείται σε αυτό το άρθρο, σημαίνει πληρωμές κάθε είδους που λαμβάνονται ως αντάλλαγμα για τη χρήση ή για το δικαίωμα χρήσης, οποιουδήποτε δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας (copyright) επί λογοτεχνικού, καλλιτεχνικού, ή επιστημονικού έργου συμπεριλαμβανομένων κινηματογραφικών ταινιών, ή οποιουδήποτε διπλώματος ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή μοντέλου, σχεδιαγράμματος, ή μυστικού τύπου ή διαδικασίας, για τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού, ή για πληροφορίες που αφορούν σε βιομηχανική, εμπορική ή επιστημονική εμπειρία.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται εάν ο πραγματικός δικαιούχος των δικαιωμάτων, όντας κάτοικος ενός Συμβαλλομένου Κράτους, διεξάγει επιχειρηματική δραστηριότητα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν τα δικαιώματα μέσω μίας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό και το δικαίωμα ή η περιουσία σε σχέση με τα οποία καταβάλλονται τα δικαιώματα είναι ουσιαστικά συνδεδεμένα με την εν λόγω μόνιμη εγκατάσταση. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7.

5. Τα δικαιώματα θεωρείται ότι προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος όταν ο καταβάλλων είναι κάτοικος αυτού του Συμβαλλομένου Κράτους. Εάν, ωστόσο, το πρόσωπο που καταβάλλει τα δικαιώματα, είτε είναι κάτοικος ενός Συμβαλλομένου Κράτους είτε όχι, έχει σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μία μόνιμη εγκατάσταση σε σχέση με την οποία προέκυψε η υποχρέωση καταβολής των δικαιωμάτων και τα δικαιώματα αυτά βαρύνουν τη μόνιμη αυτή εγκατάσταση, τότε τα δικαιώματα αυτά θεωρείται ότι προκύπτουν στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση.

6. Όπου, λόγω ειδικής σχέσης που υπάρχει μεταξύ του καταβάλλοντος και του πραγματικού δικαιούχου ή μεταξύ αυτών των δύο και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των δικαιωμάτων, σχετικά με τη χρήση, το δικαίωμα ή τις πληροφορίες για τα οποία καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό που θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντος και του πραγματικού δικαιούχου, ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο αναφερόμενο ποσό. Στην περίπτωση αυτή, το υπερβάλλον μέρος της πληρωμής φορολογείται σύμφωνα με τους νόμους ενός εκάστου Συμβαλλομένου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων αυτής της Σύμβασης.

ΑΡΘΡΟ 13 **ΩΦΕΛΕΙΑ ΑΠΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ**

1. Ωφέλεια που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλομένου Κράτους από την εκποίηση ακίνητης περιουσίας που αναφέρεται στο άρθρο 6 και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

2. Ωφέλεια από την εκποίηση οποιασδήποτε περιουσίας, πλην της ακίνητης περιουσίας που αναφέρεται στο άρθρο 6, η οποία αποτελεί μέρος της επιχειρηματικής περιουσίας μίας μόνιμης

εγκατάστασης την οποία επιχείρηση ενός Συμβαλλομένου Κράτους κατέχει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, συμπεριλαμβανομένης της ωφέλειας από την εκποίηση μιας τέτοιας μόνιμης εγκατάστασης (μόνης ή μαζί με όλη την επιχείρηση), μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

3. (α) Ωφέλεια μίας επιχείρησης ενός Συμβαλλομένου Κράτους η οποία εκμεταλλεύεται πλοία που απασχολούνται σε διεθνείς μεταφορές και προκύπτει από τη μεταβίβαση κυριότητας των εν λόγω πλοίων ή οποιασδήποτε περιουσίας, εκτός από την ακίνητη περιουσία που αναφέρεται στο άρθρο 6, που αφορά στην εκμετάλλευση των πλοίων αυτών, φορολογείται μόνο σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος, εκτός εάν τα πλοία είναι νηολογημένα, ή έχουν εφοδιαστεί με προσωρινά ναυτιλιακά έγγραφα, στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Εάν τα πλοία είναι νηολογημένα ή έχουν εφοδιαστεί με προσωρινά ναυτιλιακά έγγραφα όπως προαναφέρθηκε, η ωφέλεια που προέρχεται από τη μεταβίβαση κυριότητας των πλοίων ή οποιασδήποτε περιουσίας, εκτός από την ακίνητη περιουσία που αναφέρεται στο άρθρο 6, που αφορά την εκμετάλλευση των πλοίων αυτών, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

(β) Ωφέλεια μίας επιχείρησης ενός Συμβαλλομένου Κράτους η οποία εκμεταλλεύεται αεροσκάφη που δραστηριοποιούνται σε διεθνείς μεταφορές και προκύπτει από τη μεταβίβαση κυριότητας των εν λόγω αεροσκαφών ή οποιασδήποτε περιουσίας, εκτός από την ακίνητη περιουσία που αναφέρεται στο άρθρο 6, που αφορά στην εκμετάλλευση των αεροσκαφών αυτών, φορολογείται μόνο σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος.

4. Ωφέλεια που αποκτά κάτοικος του ενός Συμβαλλομένου Κράτους από τη μεταβίβαση κυριότητας μετοχών μίας εταιρείας ή συγκρίσιμων συμφερόντων, όπως μερίδια σε εταιρία ή καταπίστευμα, μπορούν να φορολογούνται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, εάν, σε οποιαδήποτε χρονική στιγμή κατά τη διάρκεια των 365 ημερών που προηγούνται της μεταβίβασης κυριότητας, η αξία αυτών των μετοχών ή των συγκρίσιμων συμφερόντων προερχόταν κατά τουλάχιστον πενήντα τοις εκατό (50%) άμεσα ή έμμεσα από ακίνητη περιουσία, όπως ορίζεται στο άρθρο 6, που βρίσκεται σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, εκτός εάν οι μετοχές ή τα συγκρίσιμα συμφέροντα είναι αντικείμενο διαπραγμάτευσης σε αναγνωρισμένο χρηματιστήριο και ο κάτοικος και τα πρόσωπα που συνδέονται με αυτόν τον κάτοικο κατέχουν συνολικά το πέντε τοις εκατό (5%) ή λιγότερο της κατηγορίας αυτών των μετοχών ή των συγκρίσιμων συμφερόντων.

5. Ωφέλεια από την εκποίηση οποιασδήποτε περιουσίας εκτός από την αναφερόμενη στις παραγράφους 1, 2, 3 και 4, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου είναι κάτοικος ο εκποιών.

ΑΡΘΡΟ 14 **ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ**

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 15, 17 και 18, μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές που αποκτά κάτοικος ενός Συμβαλλομένου Κράτους έναντι εξαρτημένης απασχόλησης φορολογούνται μόνο σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος, εκτός εάν η απασχόληση ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Εάν η απασχόληση ασκείται κατ' αυτό τον τρόπο, η αμοιβή που αποκτάται από αυτήν, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 1, αμοιβή που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλομένου Κράτους σχετικά με μία εξαρτημένη απασχόληση που ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος φορολογείται μόνο στο πρώτο Συμβαλλόμενο Κράτος εάν:

- (α) ο δικαιούχος της αμοιβής βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για μία περίοδο ή περιόδους που δεν ξεπερνούν συνολικά τις 183 ημέρες σε οποιαδήποτε δωδεκάμηνη περίοδο που ξεκινά ή λήγει εντός του οικείου φορολογικού έτους, και
- (β) η αμοιβή καταβάλλεται από ή για λογαριασμό εργοδότη που δεν είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους, και
- (γ) η αμοιβή δεν βαρύνει μία μόνιμη εγκατάσταση που διατηρεί ο εργοδότης στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, αμοιβή που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλομένου Κράτους σχετικά με μία εξαρτημένη απασχόληση, ως μέλος του τακτικού πληρώματος πλοίου ή αεροσκάφους, η οποία ασκείται σε πλοίο ή αεροσκάφος που εκτελεί διεθνείς μεταφορές, εκτός από πλοίο ή αεροσκάφος που εκτελεί πτήσεις αποκλειστικώς εντός του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους, φορολογείται μόνο στο πρώτο Συμβαλλόμενο Κράτος.

ΑΡΘΡΟ 15

ΑΜΟΙΒΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΩΝ

Οι αμοιβές των διευθυντών και άλλες παρόμοιες πληρωμές που αποκτώνται από κάτοικο ενός Συμβαλλομένου Κράτους υπό την ιδιότητά του ως μέλος του διοικητικού συμβουλίου ή ενός παρόμοιου οργάνου μίας εταιρείας που είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους μπορεί να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

ΑΡΘΡΟ 16

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΕΣ

1. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του άρθρου 14, εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλομένου Κράτους ως πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας, όπως καλλιτέχνης θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ή τηλεόρασης ή ως μουσικός ή αθλητής, από την άσκηση των προσωπικών δραστηριοτήτων του κατοίκου αυτού στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

2. Αν το εισόδημα από την άσκηση προσωπικών δραστηριοτήτων από πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή αθλητή, υπό την ιδιότητά του αυτή, δεν περιέρχεται σε αυτό το πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή αθλητή, αλλά σε κάποιο άλλο πρόσωπο, το εισόδημα αυτό μπορεί, ανεξάρτητα από τις διατάξεις του άρθρου 14, να φορολογηθεί στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο ασκούνται οι δραστηριότητες του προσώπου που παρέχει την ψυχαγωγία ή του αθλητή.

ΑΡΘΡΟ 17 **ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ**

Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 18, συντάξεις και άλλες παρόμοιες αμοιβές, πραγματικός δικαιούχος των οποίων είναι κάτοικος ενός Συμβαλλομένου Κράτους, φορολογούνται μόνο σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος.

ΑΡΘΡΟ 18 **ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ**

1. (α) Μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές που καταβάλλονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή μία πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού σε ένα φυσικό πρόσωπο σε σχέση με υπηρεσίες που παρασχέθηκαν σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή φορολογούνται μόνο σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος.
- (β) Ωστόσο, αυτοί οι μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές φορολογούνται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος εάν οι υπηρεσίες παρέχονται εντός αυτού του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους και το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος αυτού του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους και:
 - (i) είναι υπήκοος αυτού του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους, ή
 - (ii) δεν κατέστη κάτοικος αυτού του Συμβαλλομένου Κράτους μόνο για τον σκοπό παροχής των υπηρεσιών.
2. (α) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 1, συντάξεις και άλλες παρόμοιες αμοιβές που καταβάλλονται από, ή μέσω ταμείων τα οποία δημιουργούνται από ή στα οποία καταβάλλονται εισφορές από, ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή μία πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού σε ένα φυσικό πρόσωπο σε σχέση με υπηρεσίες που παρασχέθηκαν σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή φορολογούνται μόνο σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος.
- (β) Ωστόσο, οι συντάξεις αυτές φορολογούνται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και υπήκοος αυτού του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους.
3. Οι διατάξεις των άρθρων 14, 15, 16, και 17 έχουν εφαρμογή σε μισθούς, ημερομίσθια, συντάξεις και άλλες παρόμοιες αμοιβές καταβαλλόμενες για υπηρεσίες που παρέχονται ή έχουν παρασχεθεί σε σχέση με επιχειρηματική δραστηριότητα που διεξάγεται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού.

ΑΡΘΡΟ 19 **ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ**

Οι πληρωμές που λαμβάνει για τη συντήρηση, εκπαίδευση ή εξάσκηση του ένας

σπουδαστής ή μαθητευόμενος, ο οποίος είναι ή ήταν αμέσως πριν από τη μετάβασή του σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος κάτοικος του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους και παρίσταται στο πρώτο Συμβαλλόμενο Κράτος μόνο για τον σκοπό της εκπαίδευσής του ή μαθητείας του, δεν φορολογούνται σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος, αρκεί οι πληρωμές αυτές να προκύπτουν από πηγές εκτός αυτού του Συμβαλλομένου Κράτους. Στην περίπτωση μαθητευόμενου, η απαλλαγή που προβλέπεται από το παρόν άρθρο εφαρμόζεται μόνον για περίοδο που δεν υπερβαίνει το ένα έτος από την ημερομηνία κατά την οποία αρχίζει για πρώτη φορά την εκπαίδευσή του σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος.

ΑΡΘΡΟ 20 **ΑΦΑΝΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ**

Ανεξάρτητα από οποιοσδήποτε άλλες διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, κάθε εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλομένου Κράτους σε σχέση με εισφορές που καταβάλλονται σύμφωνα με σύμβαση αφανούς εταιρείας (στην περίπτωση της Ιαπωνίας, Tokumei Kumiai) ή άλλη παρόμοια σύμβαση μπορεί να φορολογείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους, υπό την προϋπόθεση ότι το εισόδημα αυτό προκύπτει σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος και εκπίπτει κατά τον υπολογισμό του φορολογητέου εισοδήματος του καταβάλλοντος σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

ΑΡΘΡΟ 21 **ΑΛΛΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ**

1. Είδη εισοδήματος των οποίων πραγματικός δικαιούχος είναι κάτοικος ενός Συμβαλλομένου Κράτους, οπουδήποτε και εάν προκύπτουν, των οποίων η φορολογική μεταχείριση δεν ρυθμίζεται με τα προηγούμενα άρθρα αυτής της Σύμβασης, φορολογούνται μόνο σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος.
2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται σε εισόδημα, εκτός από εισόδημα από ακίνητη περιουσία όπως ορίζεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 6, αν ο πραγματικός δικαιούχος αυτού του εισοδήματος, ο οποίος είναι κάτοικος ενός Συμβαλλομένου Κράτους, διεξάγει επιχειρηματική δραστηριότητα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μίας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό και το δικαίωμα ή η περιουσία σχετικά με την οποία καταβάλλεται το εισόδημα συνδέεται ουσιαστικά με τη μόνιμη αυτή εγκατάσταση. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7.
3. Όπου, λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντα και του πραγματικού δικαιούχου ή μεταξύ αμφοτέρων και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό του εισοδήματος που αναφέρεται στην παράγραφο 1 υπερβαίνει το ποσό, το οποίο θα είχε συμφωνηθεί από τον καταβάλλοντα και τον πραγματικό δικαιούχο εάν δεν υπήρχε η σχέση αυτή, οι διατάξεις αυτού του άρθρου εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο αναφερόμενο ποσό. Στην περίπτωση αυτή, το υπερβάλλον μέρος του εισοδήματος φορολογείται σύμφωνα με τους νόμους ενός εκάστου Συμβαλλομένου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων αυτής της Σύμβασης.

ΑΡΘΡΟ 22

ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

1. Στην Ελληνική Δημοκρατία, η διπλή φορολογία αποφεύγεται ως εξής:
 - (α) Εάν κάτοικος της Ελληνικής Δημοκρατίας αποκτά εισόδημα το οποίο, σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής της Σύμβασης, μπορεί να φορολογηθεί στην Ιαπωνία, η Ελληνική Δημοκρατία, αναγνωρίζει ως έκπτωση από τον ελληνικό φόρο εισοδήματος αυτού του κατοίκου, ποσό ίσο με τον ιαπωνικό φόρο που καταβλήθηκε στην Ιαπωνία. Η έκπτωση αυτή σε κάθε περίπτωση δεν θα υπερβαίνει το μέρος του ελληνικού φόρου, όπως υπολογίζεται πριν δοθεί η έκπτωση, το οποίο αντιστοιχεί στο εισόδημα το οποίο μπορεί να φορολογηθεί στην Ιαπωνία.
 - (β) Εάν σύμφωνα με οποιαδήποτε διάταξη της Σύμβασης, εισόδημα που αποκτά κάτοικος της Ελληνικής Δημοκρατίας εξαιρείται από φόρο στην Ελληνική Δημοκρατία, η Ελληνική Δημοκρατία μπορεί ωστόσο κατά τον υπολογισμό του ποσού του φόρου επί του υπολοίπου εισοδήματος αυτού του κατοίκου να λάβει υπόψη το εξαιρούμενο εισόδημα.
2. Στην Ιαπωνία, η διπλή φορολογία αποφεύγεται ως εξής:

Με την επιφύλαξη των διατάξεων της νομοθεσίας της Ιαπωνίας σχετικά με εκπτώσεις ως πίστωση έναντι του ιαπωνικού φόρου του φόρου που καταβάλλεται σε οποιαδήποτε χώρα εκτός της Ιαπωνίας, όταν κάτοικος της Ιαπωνίας αποκτά εισόδημα από την Ελληνική Δημοκρατία το οποίο μπορεί να φορολογηθεί στην Ελληνική Δημοκρατία σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, το ποσό του ελληνικού φόρου που πρέπει να καταβληθεί σε σχέση με το εισόδημα αυτό επιτρέπεται ως πίστωση έναντι του ιαπωνικού φόρου που επιβάλλεται στον εν λόγω κάτοικο. Το ποσό της πίστωσης, ωστόσο, δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό του ιαπωνικού φόρου που αναλογεί στο εισόδημα αυτό.

ΑΡΘΡΟ 23

ΜΗ ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ

1. Οι υπήκοοι ενός Συμβαλλομένου Κράτους δεν υπόκεινται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική με αυτή διαδικασία, η οποία είναι διαφορετική ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές διαδικασίες στις οποίες θα υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν οι υπήκοοι αυτού του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους υπό τις ίδιες συνθήκες, ιδίως όσον αφορά στη κατοικία. Οι διατάξεις αυτής της παραγράφου, ανεξάρτητα από τις διατάξεις του άρθρου 1, εφαρμόζονται επίσης σε πρόσωπα που δεν είναι κάτοικοι του ενός ή αμφοτέρων των Συμβαλλομένων Κρατών.
2. Η φορολογία που επιβάλλεται σε μία μόνιμη εγκατάσταση την οποία μία επιχείρηση ενός Συμβαλλομένου Κράτους έχει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, δεν επιβάλλεται κατά τρόπο λιγότερο ευνοϊκό σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος από τη φορολογία που επιβάλλεται σε επιχειρήσεις αυτού του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους που διεξάγουν τις ίδιες δραστηριότητες. Οι διατάξεις αυτής της παραγράφου δεν θα ερμηνεύονται κατά τρόπο που να υποχρεώνει ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να παράσχει στους κατοίκους του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους οποιεσδήποτε προσωπικές

εκπτώσεις, ελαφρύνσεις και μειώσεις για φορολογικούς σκοπούς λόγω προσωπικής κατάστασης ή οικογενειακών υποχρεώσεων τις οποίες παρέχει στους δικούς του κατοίκους.

3. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου 9, της παραγράφου 7 του άρθρου 11, της παραγράφου 6 του άρθρου 12 ή της παραγράφου 3 του άρθρου 21, τόκοι, δικαιώματα και άλλες πληρωμές που καταβάλλονται από μία επιχείρηση ενός Συμβαλλομένου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους, για τον σκοπό υπολογισμού των φορολογητέων κερδών αυτής της επιχείρησης, θα εκπίπτουν υπό τις ίδιες προϋποθέσεις, όπως εάν είχαν καταβληθεί σε κάτοικο του πρώτου μνημονευόμενου Συμβαλλομένου Κράτους.

4. Επιχειρήσεις ενός Συμβαλλομένου Κράτους, το κεφάλαιο των οποίων εν μέρει ή ολικώς κατέχεται ή ελέγχεται, άμεσα ή έμμεσα, από έναν ή περισσότερους κατοίκους του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους δεν υπόκεινται στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή διαδικασία σχετικά με αυτή, η οποία είναι διάφορη ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές διαδικασίες στις οποίες υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν παρόμοιες επιχειρήσεις του πρώτου μνημονευόμενου Συμβαλλομένου Κράτους.

5. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται, ανεξάρτητα από τις διατάξεις του άρθρου 2, σε φόρους κάθε είδους και περιγραφής που επιβάλλονται για λογαριασμό ενός Συμβαλλομένου Κράτους ή των πολιτικών υποδιαιρέσεών του ή των τοπικών αρχών.

ΑΡΘΡΟ 24

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΜΟΙΒΑΙΟΥ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ

1. Εάν ένα πρόσωπο θεωρεί ότι οι πράξεις ενός ή αμφοτέρων των Συμβαλλομένων Κρατών έχουν ή θα έχουν γ' αυτόν ως αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας που δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, μπορεί, ανεξάρτητα από τα μέσα θεραπείας που παρέχονται από το εσωτερικό δίκαιο των Συμβαλλομένων Κρατών αυτών, να θέσει την υπόθεσή του στην αρμόδια αρχή οιοδήποτε εκ των δύο Συμβαλλομένων Κρατών. Η υπόθεση πρέπει να τεθεί εντός τριών (3) ετών από την πρώτη κοινοποίηση της πράξης, η οποία έχει ως αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας που δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Σύμβασης.

2. Η αρμόδια αρχή προσπαθεί, αν θεωρήσει ότι η ένσταση είναι βάσιμη και εάν δεν μπορεί από μόνη της να φτάσει σε μία ικανοποιητική λύση, να επιλύσει την υπόθεση με αμοιβαία συμφωνία με την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους με σκοπό την αποφυγή φορολογίας που δεν είναι σύμφωνη με τη Σύμβαση. Οποιαδήποτε συμφωνία επιτευχθεί, εφαρμόζεται ανεξάρτητα από τις προθεσμίες που ορίζονται στο εσωτερικό δίκαιο των Συμβαλλομένων Κρατών.

3. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών προσπαθούν να επιλύουν με αμοιβαία συμφωνία οποιεσδήποτε δυσχέρειες ή αμφιβολίες ανακύπτουν ως προς την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Σύμβασης. Μπορούν επίσης να συμβουλευούνται η μία την άλλη για την αποφυγή της διπλής φορολογίας σε περιπτώσεις που δεν προβλέπονται από τη Σύμβαση.

4. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών μπορούν να επικοινωνούν μεταξύ τους απευθείας, συμπεριλαμβανομένης και επικοινωνίας μέσω μίας κοινής επιτροπής η οποία θα αποτελείται από τις αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών ή εκπροσώπους αυτών, για τον

σκοπό επίτευξης συμφωνίας κατά την έννοια των προηγούμενων παραγράφων του παρόντος άρθρου.

5. Εάν,

- (α) σύμφωνα με την παράγραφο 1, ένα πρόσωπο έχει θέσει μία υπόθεση στην αρμόδια αρχή ενός Συμβαλλομένου Κράτους βάσει του ότι οι ενέργειες ενός ή αμφοτέρων των Συμβαλλομένων Κρατών έχουν ως αποτέλεσμα να υποστεί το εν λόγω πρόσωπο φορολόγηση που δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, και
- (β) οι αρμόδιες αρχές δεν μπορούν να καταλήξουν σε συμφωνία για την επίλυση της εν λόγω υπόθεσης σύμφωνα με την παράγραφο 2 εντός τριών (3) ετών από την ημερομηνία κατά την οποία όλες οι πληροφορίες που απαιτούνται από τις αρμόδιες αρχές για τη διαχείριση της υπόθεσης έχουν παρασχεθεί σε αμφοτέρες τις αρμόδιες αρχές,

τυχόν ανεπίλυτα ζητήματα που προκύπτουν από την υπόθεση υποβάλλονται σε διαιτησία, εφόσον το πρόσωπο το ζητήσει εγγράφως. Τα ανεπίλυτα αυτά ζητήματα δεν υποβάλλονται, ωστόσο, σε διαιτησία εάν έχει ήδη εκδοθεί απόφαση επί των ζητημάτων αυτών από δικαστήριο ή δικαιοδοτικό όργανο οποιουδήποτε Συμβαλλομένου Κράτους. Εκτός εάν ένα πρόσωπο που επηρεάζεται άμεσα από την υπόθεση δεν αποδέχεται την αμοιβαία συμφωνία που θέτει σε εφαρμογή τη διαιτητική απόφαση, η απόφαση αυτή είναι δεσμευτική για αμφότερα τα Συμβαλλόμενα Κράτη και εφαρμόζεται ανεξάρτητα από τις προθεσμίες που προβλέπονται στην εσωτερική νομοθεσία των εν λόγω Συμβαλλομένων Κρατών. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών ρυθμίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής της παρούσας παραγράφου.

ΑΡΘΡΟ 25

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

1. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών ανταλλάσσουν πληροφορίες που είναι ευλόγως συναφείς για την εφαρμογή των διατάξεων αυτής της Σύμβασης ή τη διαχείριση ή την επιβολή του εσωτερικού δικαίου ενός εκάστου Συμβαλλομένου Κράτους σχετικά με τους κάθε είδους και τύπου φόρους που επιβάλλονται για λογαριασμό των Συμβαλλομένων Κρατών ή των πολιτικών τους υποδιαιρέσεων ή των τοπικών αρχών, εφόσον η φορολογία βάσει αυτών δεν αντίκειται στη Σύμβαση. Η ανταλλαγή πληροφοριών δεν περιορίζεται από τα άρθρα 1 και 2.

2. Κάθε πληροφορία που λαμβάνεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος θα αντιμετωπίζεται ως απόρρητη, όπως και οι πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία αυτού του Συμβαλλομένου Κράτους και θα γνωστοποιείται μόνο σε πρόσωπα ή αρχές (συμπεριλαμβανομένων δικαστηρίων και διοικητικών οργάνων) που είναι επιφορτισμένες με τη βεβαίωση ή είσπραξη, αναγκαστική εκτέλεση ή δίωξη ή την εκδίκαση προσφυγών, σε σχέση με τους φόρους που αναφέρονται στην παράγραφο 1, ή την εποπτεία των ανωτέρω. Τα πρόσωπα ή οι αρχές αυτές χρησιμοποιούν τις πληροφορίες μόνο για τους ως άνω σκοπούς. Μπορούν να αποκαλύψουν τις πληροφορίες στο δικαστήριο κατά την επ' ακροατηρίω διαδικασία ή σε δικαστικές αποφάσεις. Ανεξάρτητα από τα ανωτέρω, οι πληροφορίες που λαμβάνονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μπορούν να χρησιμοποιηθούν για άλλους σκοπούς, όταν οι πληροφορίες αυτές μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τέτοιους άλλους σκοπούς σύμφωνα με

τη νομοθεσία αμφοτέρων των Συμβαλλομένων Κρατών και η αρμόδια αρχή του Συμβαλλομένου Κράτους που παρέχει τις πληροφορίες επιτρέπει τη χρήση αυτή.

3. Σε καμία περίπτωση οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν ερμηνεύονται ότι επιβάλλουν σε ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη την υποχρέωση:

- (α) να λαμβάνει διοικητικά μέτρα αντίθετα με τη νομοθεσία και τη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους,
- (β) να παράσχει πληροφορίες που δεν μπορούν να ληφθούν σύμφωνα με τους νόμους ή κατά τη συνήθη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους,
- (γ) να παράσχει πληροφορίες που αποκαλύπτουν οποιοδήποτε συναλλακτικό, επιχειρηματικό, βιομηχανικό, εμπορικό ή επαγγελματικό απόρρητο ή συναλλακτική διαδικασία, ή πληροφορία, η γνωστοποίηση των οποίων είναι αντίθετη με κανόνα δημόσιας τάξης (*ordre public*).

4. Εάν ζητηθούν πληροφορίες από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος σύμφωνα με το παρόν άρθρο, το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος χρησιμοποιεί τα μέτρα συλλογής πληροφοριών που διαθέτει για να αποκτήσει τις αιτούμενες πληροφορίες, ακόμη και αν το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ενδέχεται να μην χρειάζεται τις πληροφορίες αυτές για τους δικούς του φορολογικούς σκοπούς. Η υποχρέωση που περιλαμβάνεται στην προηγούμενη πρόταση υπόκειται στους περιορισμούς της παραγράφου 3, αλλά σε καμία περίπτωση οι περιορισμοί αυτοί δεν ερμηνεύονται ότι επιτρέπουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να αρνηθεί να παράσχει πληροφορίες αποκλειστικώς και μόνον επειδή δεν έχει εσωτερικό ενδιαφέρον για τις πληροφορίες αυτές.

5. Σε καμία περίπτωση οι διατάξεις της παραγράφου 3 δεν πρέπει να ερμηνεύονται κατά τρόπο που να επιτρέπουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να αρνηθεί την παροχή πληροφοριών αποκλειστικώς και μόνον επειδή οι πληροφορίες κατέχονται από τράπεζα, άλλο χρηματοπιστωτικό ίδρυμα, εξουσιοδοτημένο εκπρόσωπο ή πρόσωπο που ενεργεί με την ιδιότητα του πράκτορα ή του θεματοφύλακα ή επειδή αφορούν ιδιοκτησιακά συμφέροντα ενός προσώπου.

ΑΡΘΡΟ 26

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΤΗΝ ΕΙΣΠΡΑΞΗ ΦΟΡΩΝ

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη παρέχουν αμοιβαία συνδρομή για την είσπραξη των φορολογικών απαιτήσεων. Η συνδρομή αυτή δεν περιορίζεται από τα άρθρα 1 και 2. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών μπορούν να ρυθμίσουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής του παρόντος άρθρου.

2. Ο όρος «φορολογική απαίτηση», όπως χρησιμοποιείται στο παρόν άρθρο, σημαίνει χρηματικό ποσό οφειλόμενο σε σχέση με τους ακόλουθους φόρους, εφόσον η φορολόγηση βάσει αυτών δεν αντίκειται στην παρούσα Σύμβαση ή σε οποιαδήποτε άλλη πράξη στην οποία τα Συμβαλλόμενα Κράτη είναι μέρη, καθώς και τόκους, διοικητικές κυρώσεις και έξοδα είσπραξης ή διαφύλαξης που σχετίζονται με το ποσό αυτό:

(α) στην Ελληνική Δημοκρατία:

- (i) τους φόρους που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 3 περίπτωση (α),
- (ii) τον φόρο προστιθέμενης αξίας,
- (iii) τον φόρο κληρονομιάς,
- (iv) τον φόρο δωρεάς,
- (v) τον φόρο μεταβίβασης ακινήτων,
- (vi) τον φόρο επί των ακινήτων,
- (vii) τον φόρο στα είδη πολυτελείας,
- (viii) τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης αγαθών και υπηρεσιών, και
- (ix) τα τέλη κυκλοφορίας των μηχανοκίνητων οχημάτων,

(β) στην Ιαπωνία:

- (i) τους φόρους που αναφέρονται στις υποπεριπτώσεις i) έως iv) της περίπτωσης (β) της παραγράφου 3 του άρθρου 2,
 - (ii) τον ειδικό φόρο εταιρειών για την ανασυγκρότηση,
 - (iii) τον φόρο κατανάλωσης,
 - (iv) τον τοπικό φόρο κατανάλωσης,
 - (v) τον φόρο κληρονομιάς, και
 - (vi) τον φόρο δωρεάς,
- (γ) κάθε άλλο φόρο που μπορεί να συμφωνηθεί κατά καιρούς μεταξύ των Κυβερνήσεων των Συμβαλλομένων Κρατών με ανταλλαγή διπλωματικών διακοινώσεων, και
- (δ) οποιουδήποτε πανομοιότυπους ή ουσιαστικά παρόμοιους φόρους που επιβάλλονται μετά την ημερομηνία υπογραφής της Σύμβασης επιπλέον ή αντί των φόρων που αναφέρονται στις περιπτώσεις α), β) ή γ).

3. Όταν μία φορολογική απαίτηση του ενός Συμβαλλομένου Κράτους είναι εκτελεστή σύμφωνα με τη νομοθεσία του εν λόγω Συμβαλλομένου Κράτους και οφείλεται από πρόσωπο το οποίο, τη δεδομένη χρονική στιγμή, δεν δύναται, σύμφωνα με τη νομοθεσία του εν λόγω Συμβαλλομένου Κράτους, να εμποδίσει την είσπραξή της, η εν λόγω φορολογική απαίτηση, κατόπιν αιτήματος της αρμόδιας αρχής του εν λόγω Συμβαλλομένου Κράτους, γίνεται δεκτή για τους σκοπούς

της είσπραξης από την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους. Η εν λόγω φορολογική απαίτηση εισπράττεται από αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του που εφαρμόζονται για την επιβολή και την είσπραξη των δικών του φόρων, σαν να επρόκειτο για φορολογική απαίτηση του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους που πληροί τις προϋποθέσεις που επιτρέπουν στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος να υποβάλει αίτημα σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο.

4. Όταν μία φορολογική απαίτηση ενός Συμβαλλομένου Κράτους αποτελεί απαίτηση αναφορικά με την οποία αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται, σύμφωνα με τη νομοθεσία του, να λάβει διασφαλιστικά μέτρα με σκοπό τη διασφάλιση της είσπραξης, για αυτή τη φορολογική απαίτηση είναι δυνατόν, μετά από αίτηση της αρμόδιας αρχής αυτού του Συμβαλλομένου Κράτους, να ληφθούν διασφαλιστικά μέτρα από την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους. Αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος επιβάλλει διασφαλιστικά μέτρα αναφορικά με αυτή τη φορολογική απαίτηση σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του, ως εάν αυτή η φορολογική απαίτηση να ήταν φορολογική απαίτηση αυτού του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους ακόμη και αν τη δεδομένη χρονική στιγμή που εφαρμόζονται τέτοια μέτρα, η φορολογική απαίτηση δεν είναι εκτελεστή στο πρώτο μνημονευόμενο Συμβαλλόμενο Κράτος ή οφείλεται από πρόσωπο το οποίο έχει δικαίωμα να εμποδίσει την είσπραξή του.

5. Ανεξαρτήτως των διατάξεων των παραγράφων 3 και 4, μία φορολογική απαίτηση η οποία είναι αποδεκτή από την αρμόδια αρχή ενός Συμβαλλομένου Κράτους για τους σκοπούς των παραγράφων 3 και 4 δεν υπόκειται σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος, στους χρονικούς περιορισμούς ή σε οποιεσδήποτε προτεραιότητες που εφαρμόζονται σε μία φορολογική απαίτηση, σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Συμβαλλομένου Κράτους λόγω της φύσης της. Επιπρόσθετα, μία φορολογική απαίτηση που γίνεται αποδεκτή από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, για τους σκοπούς των παραγράφων 3 ή 4, δεν μπορεί να έχει, σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος, οποιαδήποτε προτεραιότητα εφαρμόζεται σε αυτή τη φορολογική απαίτηση σύμφωνα με τη νομοθεσία του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους.

6. Πράξεις που εκτελούνται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος κατά την είσπραξη φορολογικής απαίτησης που έχει γίνει δεκτή από την αρμόδια αρχή του εν λόγω Συμβαλλομένου Κράτους για τους σκοπούς της παραγράφου 3 ή 4 και οι οποίες, εάν εκτελούνταν από το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, θα είχαν ως αποτέλεσμα την αναστολή ή τη διακοπή των προθεσμιών που ισχύουν για τις φορολογικές απαιτήσεις σύμφωνα με τη νομοθεσία του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους, θα έχουν τα ίδια αποτελέσματα σύμφωνα με τη νομοθεσία του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους. Η αρμόδια αρχή του πρώτου Συμβαλλομένου Κράτους ενημερώνει την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους για τις πράξεις στις οποίες προέβη το πρώτο Συμβαλλόμενο Κράτος για την είσπραξη της φορολογικής απαίτησης.

7. Δεν κινούνται διαδικασίες αναφορικά με την ύπαρξη, την εγκυρότητα ή το ποσό μιας φορολογικής απαίτησης ενός Συμβαλλομένου Κράτους ενώπιον των δικαστηρίων ή των διοικητικών οργάνων του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους.

8. Όταν, σε οποιαδήποτε χρονική στιγμή, μετά από αίτηση ενός Συμβαλλομένου Κράτους, σύμφωνα με τις παραγράφους 3 ή 4 και πριν το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος εισπράξει και εμβάσει τη σχετική φορολογική απαίτηση στο πρώτο μνημονευόμενο Συμβαλλόμενο Κράτος, αυτή η απαίτηση παύει να υφίσταται

- (α) στην περίπτωση αίτησης σύμφωνα με την παράγραφο 3, μία φορολογική απαίτηση του πρώτου μνημονευόμενου Συμβαλλομένου Κράτους, η οποία είναι εκτελεστή σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Συμβαλλομένου Κράτους και οφείλεται από πρόσωπο το οποίο, την δεδομένη χρονική στιγμή, δεν είναι δυνατόν σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Συμβαλλομένου Κράτους, να εμποδίσει την είσπραξη, ή
- (β) στην περίπτωση αίτησης σύμφωνα με την παράγραφο 4, μία φορολογική απαίτηση του πρώτου μνημονευόμενου Συμβαλλομένου Κράτους αναφορικά με την οποία αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί, σύμφωνα με τη νομοθεσία του, να λάβει συντηρητικά μέτρα με σκοπό να διασφαλίσει την είσπραξη.

η αρμόδια αρχή του πρώτου μνημονευόμενου Συμβαλλομένου Κράτους γνωστοποιεί εγκαίρως στην αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους αυτό το γεγονός, και, κατά την επιλογή αυτού του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους, το πρώτο μνημονευόμενο Συμβαλλόμενο Κράτος είτε αναστέλλει είτε αποσύρει την αίτησή του.

9. Σε καμία περίπτωση οι διατάξεις αυτού του άρθρου δεν θεωρείται ότι επιβάλλουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος την υποχρέωση:

- (α) να λαμβάνει διοικητικά μέτρα αντίθετα με τη νομοθεσία και τη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους,
- (β) να λαμβάνει μέτρα, τα οποία θα ήταν αντίθετα με κανόνα δημόσιας τάξης (*ordre public*),
- (γ) να παρέχει βοήθεια, αν το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος δεν έχει εφαρμόσει όλα τα εύλογα μέτρα είσπραξης ή συντηρητικά μέτρα, όπως απαιτεί η περίπτωση, που είναι διαθέσιμα σύμφωνα με τη νομοθεσία του ή τη διοικητική του πρακτική,
- (δ) να παρέχει βοήθεια στις περιπτώσεις εκείνες όπου προκύπτει δυσανάλογη διοικητική επιβάρυνση στη διοίκηση αυτού του Συμβαλλομένου Κράτους σε σχέση με το ευεργέτημα που αποκτάται από το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

ΑΡΘΡΟ 27

ΜΕΛΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΞΕΝΙΚΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Κανένα άρθρο αυτής της Σύμβασης δεν επηρεάζει τα φορολογικά προνόμια των διπλωματικών αποστολών ή των προξενικών αρχών τα οποία προβλέπονται από τους γενικούς κανόνες του διεθνούς δικαίου ή από διατάξεις ειδικών συμφωνιών.

ΑΡΘΡΟ 28

ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΝΟΜΙΩΝ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

1. Αν σύμφωνα με οποιεσδήποτε διατάξεις της παρούσας Σύμβασης το εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο του ενός Συμβαλλομένου Κράτους ελαφρύνεται φορολογικά ή απαλλάσσεται

από τον φόρο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος και, σύμφωνα με τη νομοθεσία του πρώτου μνημονευόμενου Συμβαλλομένου Κράτους, ο κάτοικος αυτός υπόκειται σε φόρο με βάση το ποσό αυτού που εμβάζεται σε ή λαμβάνεται από αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος και όχι με βάση το πλήρες ποσό αυτού, τότε η φορολογική ελάφρυνση ή η απαλλαγή που προβλέπεται από τη Σύμβαση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος εφαρμόζεται μόνο στο μέρος του εισοδήματος αυτού που φορολογείται στο πρώτο μνημονευόμενο Συμβαλλόμενο Κράτος.

2. (α) Όπου

- (i) μία επιχείρηση του ενός Συμβαλλομένου Κράτους αποκτά εισόδημα από το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος και το πρώτο μνημονευόμενο Συμβαλλόμενο Κράτος αντιμετωπίζει το εισόδημα αυτό ως αποδιδόμενο σε μόνιμη εγκατάσταση της επιχείρησης που βρίσκεται σε τρίτη δικαιοδοσία, και
- (ii) τα κέρδη που αποδίδονται στην εν λόγω μόνιμη εγκατάσταση απαλλάσσονται από τον φόρο στο πρώτο μνημονευόμενο Συμβαλλόμενο Κράτος,

τα προνόμια που απορρέουν από την παρούσα Σύμβαση δεν εφαρμόζονται σε οποιοδήποτε στοιχείο εισοδήματος επί του οποίου ο φόρος στην τρίτη δικαιοδοσία είναι μικρότερος από το εξήντα τοις εκατό (60%) του φόρου που θα επιβαλλόταν στο πρώτο μνημονευόμενο Συμβαλλόμενο Κράτος επί του εν λόγω στοιχείου εισοδήματος εάν η μόνιμη εγκατάσταση βρισκόταν στο πρώτο μνημονευόμενο Συμβαλλόμενο Κράτος. Στην περίπτωση αυτή, κάθε εισόδημα στο οποίο εφαρμόζονται οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου παραμένει φορολογητέο σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους, ανεξάρτητα από οποιεσδήποτε άλλες διατάξεις της Σύμβασης.

- (β) Οι διατάξεις της υποπαραγράφου (α) δεν εφαρμόζονται εάν το εισόδημα που προέρχεται από το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος που περιγράφεται στην εν λόγω υποπαραγραφο προέρχεται από ή είναι παρεπόμενο της ενεργού άσκησης μίας επιχειρηματικής δραστηριότητας που ασκείται μέσω της μόνιμης εγκατάστασης (εκτός από την επιχειρηματική δραστηριότητα της πραγματοποίησης, διαχείρισης ή απλώς κατοχής επενδύσεων για λογαριασμό της επιχείρησης, εκτός εάν οι δραστηριότητες αυτές είναι τραπεζικές, ασφαλιστικές ή δραστηριότητες κινητών αξιών που ασκούνται από τράπεζα, ασφαλιστική επιχείρηση ή εγγεγραμμένο διαπραγματευτή κινητών αξιών, αντιστοίχως).
- (γ) Εάν τα προνόμια δυνάμει της Σύμβασης δεν χορηγούνται σύμφωνα με τις διατάξεις της υποπαραγράφου α) αναφορικά με ένα στοιχείο του εισοδήματος που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλομένου Κράτους, η αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους μπορεί, ωστόσο, να χορηγήσει τα προνόμια αυτά σε σχέση με το εν λόγω στοιχείο του εισοδήματος, εάν, σε απάντηση σε αίτηση του εν λόγω κατοίκου, η εν λόγω αρμόδια αρχή κρίνει ότι η χορήγηση των προνομίων αυτών δικαιολογείται υπό το πρίσμα των λόγων για τους οποίους ο εν λόγω κάτοικος δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις των υποπαραγράφων (α) και (β) (όπως η ύπαρξη ζημιών). Η αρμόδια αρχή του Συμβαλλομένου Κράτους στο οποίο έχει υποβληθεί αίτηση σύμφωνα με την προηγούμενη πρόταση από κάτοικο του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους συμβουλευεται την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους πριν από είτε την ικανοποίηση είτε την απόρριψη της αίτησης.

3. Ανεξάρτητα από τις λοιπές διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, δεν χορηγείται προνόμιο βάσει της Σύμβασης αναφορικά με ένα στοιχείο του εισοδήματος, εάν είναι εύλογο να συναχθεί το συμπέρασμα, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα σχετικά πραγματικά περιστατικά και τις περιστάσεις, ότι η απόκτηση της παροχής αυτής ήταν ένας από τους κύριους σκοπούς οποιασδήποτε διευθέτησης ή συναλλαγής που οδήγησε άμεσα ή έμμεσα στο προνόμιο αυτό, εκτός εάν αποδεικνύεται ότι η χορήγηση του προνομίου αυτού υπό αυτές τις συνθήκες θα ήταν σύμφωνη με το αντικείμενο και τον σκοπό των σχετικών διατάξεων της Σύμβασης.

ΑΡΘΡΟ 29 **ΘΕΣΗ ΣΕ ΙΣΧΥ**

1. Η παρούσα Σύμβαση εγκρίνεται σύμφωνα με τις νομικές διαδικασίες ενός εκάστου Συμβαλλομένου Κράτους και τίθεται σε ισχύ την τριακοστή ημέρα μετά την ημερομηνία ανταλλαγής διπλωματικών διακοινώσεων που γνωστοποιούν την έγκριση αυτή.

2. Η παρούσα Σύμβαση έχει εφαρμογή:

(α) στην Ελληνική Δημοκρατία:

- (i) αναφορικά με τους φόρους που παρακρατούνται στην πηγή, για ποσά που καταβάλλονται ή πιστώνονται από την 1^η Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που έπεται εκείνου κατά το οποίο τίθεται σε ισχύ η Σύμβαση,
- (ii) αναφορικά με άλλους φόρους, για φόρους που επιβάλλονται για περιόδους που αρχίζουν την 1^η Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που έπεται εκείνου κατά το οποίο τίθεται σε ισχύ η Σύμβαση,

(β) στην Ιαπωνία:

- (i) αναφορικά με τους φόρους που επιβάλλονται βάσει φορολογικού έτους, για τους φόρους για κάθε φορολογικό έτος που αρχίζει την ή μετά την 1^η Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που έπεται εκείνου κατά το οποίο τίθεται σε ισχύ η Σύμβαση,
- (ii) αναφορικά με τους φόρους που επιβάλλονται όχι βάσει φορολογικού έτους, για τους φόρους που επιβάλλονται από την 1^η Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που έπεται εκείνου κατά το οποίο τίθεται σε ισχύ η Σύμβαση.

3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 2, οι διατάξεις των άρθρων 25 και 26 θα εφαρμόζονται από την ημερομηνία θέσης σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η ημερομηνία επιβολής των φόρων ή το φορολογικό έτος στο οποίο αναφέρονται οι φόροι.

ΑΡΘΡΟ 30 **ΛΗΞΗ**

Η Σύμβαση παραμένει σε ισχύ μέχρι να καταγγελθεί από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος.

Οποιοδήποτε από τα Συμβαλλόμενα Κράτη μπορεί να καταγγείλει τη Σύμβαση, επιδίδοντας έγγραφη καταγγελία μέσω της διπλωματικής οδού τουλάχιστον έξι (6) μήνες πριν από το τέλος οποιουδήποτε ημερολογιακού έτους που αρχίζει μετά το πέρας πέντε (5) ετών από την ημερομηνία της θέσης σε ισχύ αυτής της Συμφωνίας. Σε αυτή την περίπτωση, η Σύμβαση παύει να ισχύει:

(α) στην Ελληνική Δημοκρατία:

- (i) αναφορικά με τους φόρους που παρακρατούνται στη πηγή, για λογαριασμό ποσών που καταβλήθηκαν ή πιστώθηκαν κατά ή μετά την 1η Ιανουαρίου, του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί αυτό κατά το οποίο επιδόθηκε η έγγραφη καταγγελία, και
- (ii) αναφορικά με τους άλλους φόρους, για φόρους που επιβλήθηκαν για περιόδους που αρχίζουν κατά ή μετά την 1η Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί αυτό κατά το οποίο επιδόθηκε η έγγραφη καταγγελία.

(β) στην Ιαπωνία:

- (i) αναφορικά με τους φόρους που επιβάλλονται βάσει φορολογικού έτους, για τους φόρους για κάθε φορολογικό έτος που αρχίζει την ή μετά την 1η Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που έπεται εκείνου κατά το οποίο επιδόθηκε η έγγραφη καταγγελία,
- (ii) αναφορικά με τους φόρους που επιβάλλονται όχι βάσει φορολογικού έτους, για τους φόρους που επιβάλλονται από την 1η Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που έπεται εκείνου κατά το οποίο επιδόθηκε η έγγραφη καταγγελία.

ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, οι υπογεγραμμένοι, δεόντως εξουσιοδοτημένοι προς τούτο από τις αντίστοιχες Κυβερνήσεις τους, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

Συντάχθηκε σε δύο πρωτότυπα στην Αθήνα την πρώτη ημέρα του Νοεμβρίου 2023, στην αγγλική γλώσσα.

Για την Ελληνική Δημοκρατία:

Για την Ιαπωνία:

Κωνσταντίνος Χατζηδάκης
Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών

NAKAYAMA Yasunori
Έκτακτος και Πληρεξούσιος Πρέσβυς της
Ιαπωνίας στην Ελληνική Δημοκρατία

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

Κατά την υπογραφή της παρούσας Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ιαπωνίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής και φοροαποφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος (εφεξής, η «Σύμβαση»), η Ελληνική Δημοκρατία και η Ιαπωνία συμφώνησαν ότι οι ακόλουθες διατάξεις αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της Συμφωνίας.

1. Είναι ευνόητο ότι, για τους σκοπούς της Σύμβασης, ο όρος «πλοίο» περιλαμβάνει και το σκάφος.
2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 4 του άρθρου 13 της Σύμβασης, ο όρος «αναγνωρισμένο χρηματιστήριο» σημαίνει:
 - (α) κάθε χρηματιστήριο που έχει συσταθεί και ρυθμίζεται ως τέτοιο σύμφωνα με τη νομοθεσία οποιουδήποτε από τα Συμβαλλόμενα Κράτη, και
 - (β) οποιοδήποτε άλλο χρηματιστήριο συμφωνηθεί από τις αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών.
3. Αναφορικά με την παράγραφο 5 του άρθρου 24 της Σύμβασης:
 - (α) (i) Εάν η αρμόδια αρχή ενός Συμβαλλομένου Κράτους έχει αναστείλει τη διαδικασία επίλυσης μίας υπόθεσης με αμοιβαία συμφωνία δυνάμει των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 24 της Σύμβασης (εφεξής στην παρούσα παράγραφο αναφέρεται ως «διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού») σε σχέση με μία υπόθεση επειδή εκκρεμεί ενώπιον δικαστηρίου ή δικαιοδοτικού οργάνου μία υπόθεση σχετικά με ένα ή περισσότερα από τα ίδια θέματα, η προθεσμία που προβλέπεται στην περίπτωση β) της παραγράφου 5 του εν λόγω άρθρου σταματά να τρέχει έως ότου ανασταλεί ή αποσυρθεί η υπόθεση που εκκρεμεί ενώπιον του δικαστηρίου ή δικαιοδοτικού οργάνου.
 - (ii) Εάν το πρόσωπο που παρουσίασε την υπόθεση και η αρμόδια αρχή ενός Συμβαλλομένου Κράτους έχουν συμφωνήσει να αναστείλουν τη διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού, η προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 24 παράγραφος 5 περίπτωση (β) της Σύμβασης παύει να τρέχει έως ότου αρθεί η αναστολή.
 - (iii) Εάν οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών συμφωνήσουν ότι ένα πρόσωπο που επηρεάζεται άμεσα από την υπόθεση δεν έχει παράσχει εγκαίρως οποιαδήποτε πρόσθετη σημαντική πληροφορία που ζητήθηκε από οποιαδήποτε από τις δύο αρμόδιες αρχές μετά την έναρξη της περιόδου που προβλέπεται στο άρθρο 24 παράγραφος 5 περίπτωση (β) της Σύμβασης, η περίοδος αυτή παρατείνεται για χρονικό διάστημα ίσο με την περίοδο που αρχίζει από την ημερομηνία κατά την οποία ζητήθηκαν οι πληροφορίες και λήγει την ημερομηνία κατά την οποία οι πληροφορίες

αυτές παρασχέθηκαν.

(β) (i) Οι ακόλουθοι κανόνες διέπουν τον διορισμό των διαιτητών:

(αα) Η επιτροπή διαιτησίας αποτελείται από τρεις μεμονωμένους διαιτητές με εμπειρογνωμοσύνη ή πείρα σε θέματα διεθνούς φορολογίας.

(ββ) Καθεμία από τις αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών διορίζει έναν διαιτητή. Οι δύο διαιτητές που διορίζονται με τον τρόπο αυτό διορίζουν τον τρίτο διαιτητή, ο οποίος εκτελεί χρέη Προέδρου της επιτροπής διαιτησίας. Ο Πρόεδρος δεν είναι υπήκοος ή κάτοικος κανενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη.

(γγ) Κάθε διαιτητής πρέπει να είναι αμερόληπτος και ανεξάρτητος από τις αρμόδιες αρχές, τις φορολογικές διοικήσεις και τα υπουργεία Οικονομικών των Συμβαλλομένων Κρατών και από όλα τα πρόσωπα που επηρεάζονται άμεσα από την υπόθεση (καθώς και από τους συμβούλους τους) κατά τη στιγμή της αποδοχής του διορισμού, να διατηρεί την αμεροληψία και την ανεξαρτησία του καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας διαιτησίας και να αποφεύγει για εύλογο χρονικό διάστημα μετά από αυτήν κάθε συμπεριφορά που μπορεί να βλάψει την εμφάνιση της αμεροληψίας και της ανεξαρτησίας των διαιτητών σε σχέση με τη διαδικασία διαιτησίας.

(ii) Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών διασφαλίζουν ότι οι διαιτητές και το προσωπικό τους συμφωνούν εγγράφως, πριν από τη δράση τους στη διαδικασία διαιτησίας, να μεταχειρίζονται κάθε πληροφορία που αφορά στη διαδικασία διαιτησίας σύμφωνα με τις υποχρεώσεις εμπιστευτικότητας και μη δημοσιοποίησης που προβλέπονται στο άρθρο 25 παράγραφος 2 της Σύμβασης και την ισχύουσα νομοθεσία των Συμβαλλομένων Κρατών.

(iii) Αποκλειστικώς για τους σκοπούς της εφαρμογής των διατάξεων των άρθρων 24 και 25 της Σύμβασης και των εσωτερικών νομοθεσιών των Συμβαλλομένων Κρατών που αφορούν στην ανταλλαγή πληροφοριών, την εμπιστευτικότητα και τη διοικητική συνδρομή, οι διαιτητές και το πολύ τρεις υπάλληλοι ανά διαιτητή (και οι υποψήφιοι διαιτητές μόνο στον βαθμό που είναι απαραίτητο για να εξακριβωθεί η ικανότητά τους να πληρούν τις απαιτήσεις των διαιτητών) θεωρούνται πρόσωπα ή αρχές στις οποίες μπορούν να κοινοποιηθούν πληροφορίες. Οι πληροφορίες που λαμβάνει η επιτροπή διαιτησίας ή οι υποψήφιοι διαιτητές και οι πληροφορίες που λαμβάνουν οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών από την επιτροπή διαιτησίας θεωρούνται πληροφορίες που ανταλλάσσονται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 25 παράγραφος 1 της Σύμβασης.

(γ) (i) Η διαιτητική απόφαση είναι οριστική.

(ii) Η διαιτητική απόφαση δεν είναι δεσμευτική για κανένα από τα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη, εάν οριστική απόφαση των δικαστηρίων ενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη κρίνει ότι η διαιτητική απόφαση είναι άκυρη. Στην περίπτωση αυτή, η αίτηση διαιτησίας σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 5 της Σύμβασης θεωρείται ότι δεν

έχει υποβληθεί και η διαδικασία διαιτησίας θεωρείται ότι δεν έχει διεξαχθεί (εκτός από τους σκοπούς των υποπεριπτώσεων ii) και iii) της περίπτωσης β) και της περίπτωσης στ)). Στην περίπτωση αυτή, μπορεί να υποβληθεί νέα αίτηση διαιτησίας, εκτός εάν οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών συμφωνήσουν ότι δεν πρέπει να επιτραπεί η υποβολή νέας αίτησης.

- (iii) Η διαιτητική απόφαση δεν έχει ισχύ δεδικασμένου.
- (δ) (i) Εάν ένα πρόσωπο που επηρεάζεται άμεσα από την υπόθεση δεν αποδέχεται την αμοιβαία συμφωνία που εφαρμόζει την διαιτητική απόφαση, η υπόθεση δεν είναι επιλέξιμη για περαιτέρω εξέταση από τις αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών.
- (ii) Η αμοιβαία συμφωνία που υλοποιεί τη διαιτητική απόφαση για την υπόθεση θεωρείται ότι δεν έχει γίνει αποδεκτή από πρόσωπο που επηρεάζεται άμεσα από την υπόθεση, εάν οποιοδήποτε πρόσωπο που επηρεάζεται άμεσα από την υπόθεση δεν αποσύρει, εντός εξήντα (60) ημερών από την ημερομηνία αποστολής της κοινοποίησης της αμοιβαίας συμφωνίας στο πρόσωπο αυτό, όλα τα ζητήματα που επιλύονται στην αμοιβαία συμφωνία που υλοποιεί την διαιτητική απόφαση από την εξέταση από οποιοδήποτε δικαστήριο ή δικαιοδοτικό όργανο ή δεν τερματίζει με άλλο τρόπο κάθε εκκρεμή δικαστική ή διοικητική διαδικασία σχετικά με τα ζητήματα αυτά κατά τρόπο που να συνάδει με την εν λόγω αμοιβαία συμφωνία.
- (ε) Για τους σκοπούς του άρθρου 24 της Σύμβασης και της παρούσας παραγράφου, η διαδικασία διαιτησίας, καθώς και, στην περίπτωση των υποπεριπτώσεων i) και ii), η διαδικασία αμοιβαίας συμφωνίας, σε σχέση με μία υπόθεση περατώνεται εάν, ανά πάσα στιγμή μετά την υποβολή της αίτησης διαιτησίας και πριν η επιτροπή διαιτησίας εκδώσει την απόφασή της προς τις αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών:
 - (i) οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών καταλήγουν σε αμοιβαία συμφωνία για την επίλυση της υπόθεσης σύμφωνα με το άρθρο 24, παράγραφος 2 της Σύμβασης,
 - (ii) το πρόσωπο που υπέβαλε την υπόθεση αποσύρει την αίτηση διαιτησίας ή την αίτηση για τη διαδικασία αμοιβαίας συμφωνίας, ή
 - (iii) απόφαση σχετικά με τα ανεπίλυτα ζητήματα που προκύπτουν από την υπόθεση εκδίδεται από δικαστήριο ή δικαιοδοτικό όργανο ενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη.
- (στ) Καθεμία από τις αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών αναλαμβάνει τα δικά της έξοδα και τα έξοδα του διαιτητή που έχει διορίσει. Εκτός εάν συμφωνηθεί διαφορετικά από τις αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών, το κόστος του προέδρου της επιτροπής διαιτησίας και άλλα έξοδα που συνδέονται με τη διεξαγωγή της διαδικασίας διαιτησίας βαρύνουν τις αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών σε ίσα μερίδια.
- (ζ) Οι διατάξεις του άρθρου 24 παράγραφος 5 της Σύμβασης και η παρούσα παράγραφος δεν εφαρμόζονται στις ακόλουθες περιπτώσεις:
 - (i) περιπτώσεις που εμπίπτουν στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της Σύμβασης,

- (ii) περιπτώσεις που αφορούν την εφαρμογή των γενικών αντικαταχρηστικών κανόνων που περιέχονται στο άρθρο 38 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4987/2022) της Ελληνικής Δημοκρατίας και κάθε μεταγενέστερη ρύθμιση που αντικαθιστά, τροποποιεί ή επικαιροποιεί τους κανόνες αυτούς,
- (iii) περιπτώσεις που αφορούν την εφαρμογή των διατάξεων της νομοθεσίας της Ιαπωνίας οι οποίες είναι ουσιαστικά παρόμοιες με τους γενικούς αντικαταχρηστικούς κανόνες της Ελληνικής Δημοκρατίας που αναφέρονται στην υποπερίπτωση (ii),
- (iv) περιπτώσεις που αφορούν στοιχεία εισοδήματος τα οποία δεν φορολογούνται σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος επειδή, σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία του εν λόγω Συμβαλλομένου Κράτους, τα εν λόγω στοιχεία εισοδήματος δεν περιλαμβάνονται στη φορολογητέα βάση ή υπόκεινται σε απαλλαγή ή μηδενικό φορολογικό συντελεστή, και
- (v) υποθέσεις που αφορούν συμπεριφορά για την οποία ένα πρόσωπο που επηρεάζεται άμεσα από την υπόθεση έχει κριθεί ένοχο με οριστική απόφαση δικαστηρίου οποιουδήποτε Συμβαλλομένου Κράτους για φορολογική απάτη ή άλλο ποινικό αδίκημα.

ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ οι υπογεγραμμένοι, δεόντως εξουσιοδοτημένοι προς τούτο από τις αντίστοιχες Κυβερνήσεις τους, υπέγραψαν το παρόν Πρωτόκολλο.

Συντάχθηκε σε δύο πρωτότυπα στην Αθήνα την πρώτη ημέρα του Νοεμβρίου 2023, στην αγγλική γλώσσα.

Για την Ελληνική Δημοκρατία:

Για την Ιαπωνία:

Κωνσταντίνος Χατζηδάκης
Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών

NAKAYAMA Yasunori
Έκτακτος και Πληρεξούσιος Πρέσβυς της
Ιαπωνίας στην Ελληνική Δημοκρατία

Άρθρο δεύτερο
Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Σύμβασης και του Πρωτοκόλλου που κυρώνονται από την πλήρωση των προϋποθέσεων της παρ. 1 του άρθρου 29 της Σύμβασης.

Αθήνα, 13 Σεπτεμβρίου 2024

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

**ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ**

Κων. Χατζηδάκης

**ΥΠΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ
ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ**

Χρ. Σταϊκούρας

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Γ. Φλωρίδης

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Γ. Γεραπετρίτης

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Π. Θεοδωρικάκος

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Στ. Μενδώνη

**ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ**

Κ. Πιερρακάκης

**ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ**

Ν. Κεραμέως

**ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ
ΤΡΟΦΙΜΩΝ**

Κων. Τσιάρας

**ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΝΗΣΙΩΤΙΚΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ**

Χρ. Στυλιανίδης

Ανάλυση Συνεπειών Ρύθμισης

ΤΙΤΛΟΣ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

«Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ιαπωνίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και την αποτροπή της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής και του Πρωτοκόλλου αυτής».

Επισπεύδον Υπουργείο: Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών

Στοιχεία Επικοινωνίας: Αθανάσιος Τσιούρας, Συνεργάτης του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, a.tsouras@minfin.gr, τηλ. 2103243117

Επιλέξατε από τον παρακάτω κατάλογο τον τομέα ή τους τομείς νομοθέτησης στους οποίους αφορούν οι βασικές διατάξεις της αξιολογούμενης ρύθμισης:

ΤΟΜΕΙΣ ΝΟΜΟΘΕΤΗΣΗΣ

	(X)
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ - ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ¹	
ΕΘΝΙΚΗ ΑΜΥΝΑ – ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ²	
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ / ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ / ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ³	X
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ⁴	
ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ – ΔΗΜΟΣΙΑ ΤΑΞΗ – ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ⁵	
ΑΝΑΠΤΥΞΗ – ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ⁶	

- ¹ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού και Υπουργείου Πολιτισμού.
- ² Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και Υπουργείου Εξωτερικών.
- ³ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών.
- ⁴ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και Υπουργείου Υγείας.
- ⁵ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εσωτερικών, Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης, Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη και Υπουργείου Δικαιοσύνης.
- ⁶ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Ανάπτυξης, Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών, Υπουργείου Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Υπουργείου Τουρισμού.

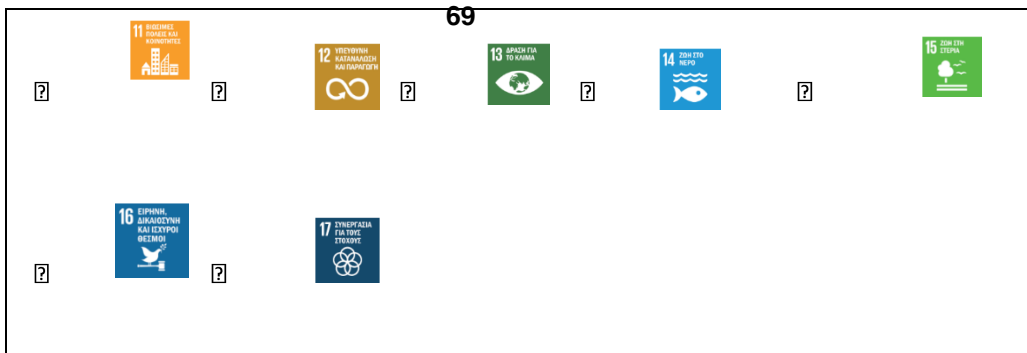
Η «ταυτότητα» της αξιολογούμενης ρύθμισης	
1.	Ποιο ζήτημα αντιμετωπίζει η αξιολογούμενη ρύθμιση; Κυρώνεται η Σύμβαση Αποφυγής Διπλής Φορολογίας (ΣΑΔΦ) σχετικά με τους φόρους εισοδήματος και την αποτροπή της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ιαπωνίας, η οποία υπεγράφη στην Αθήνα την 1η Νοεμβρίου 2023, καθώς και το Πρωτόκολλο που υπεγράφη την ίδια ημέρα και αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της. Με τη ΣΑΔΦ επιδιώκεται η αποφυγή της διπλής φορολογίας του εισοδήματος μεταξύ των συμβαλλόμενων κρατών, ήτοι μεταξύ Ελλάδος και Ιαπωνίας. Το φαινόμενο της διπλής φορολογίας υφίσταται όταν το εισόδημα αλλοδαπής προέλευσης που αποκτά ο κάτοικος ενός κράτους, φυσικό ή νομικό πρόσωπο, φορολογείται τόσο στο κράτος της κατοικίας ή έδρας του, όσο και στο αλλοδαπό κράτος πηγής του (διεθνής νομική διπλή φορολογία), αλλά και όταν οι φορολογικές αρχές περισσοτέρων του ενός κρατών συμπεριλαμβάνουν στη φορολογητέα ύλη το ίδιο εισόδημα, της ίδιας χρονικής περιόδου, το οποίο καταλήγει να φορολογείται στα χέρια διαφορετικών φορολογουμένων (διεθνής οικονομική διπλή φορολογία).
2.	Γιατί αποτελεί πρόβλημα; Η μη αποτελεσματική αποφυγή διπλής φορολογίας συνιστά εμπόδιο στις διεθνείς οικονομικές και επενδυτικές σχέσεις, ειδικότερα στην ανταλλαγή των αγαθών και των υπηρεσιών και στην κίνηση των κεφαλαίων και των προσώπων.
3.	Ποιους φορείς ή πληθυσμιακές ομάδες αφορά; Τόσο φυσικά όσο και νομικά πρόσωπα που έχουν εισόδημα αλλοδαπής που υπόκεινται σε φόρους εισοδήματος, όπως αυτοί προκύπτουν κατά την ερμηνεία και εφαρμογή διμερών φορολογικών συμφωνιών και συμβάσεων, ήτοι εν προκειμένω τους φορολογικούς κατοίκους Ελλάδας που δραστηριοποιούνται ή αποκτούν εισόδημα στην Ιαπωνία και το αντίστροφο.

Η αναγκαιότητα της αξιολογούμενης ρύθμισης					
5.	Γιατί δεν είναι δυνατό να αντιμετωπιστεί στο πλαίσιο της υφιστάμενης νομοθεσίας <table> <tr> <td>i) με αλλαγή προεδρικού διατάγματος, υπουργικής απόφασης ή άλλης κανονιστικής πράξης;</td><td>Η νομοθετική κύρωση επιβάλλεται από την παρ. 2 του άρθρου 36 του Συντάγματος (συνθήκη για φορολογία).</td></tr> <tr> <td>ii) με αλλαγή διοικητικής πρακτικής συμπεριλαμβανομ</td><td>Η νομοθετική κύρωση επιβάλλεται από την παρ. 2 του άρθρου 36 του Συντάγματος (συνθήκη για φορολογία).</td></tr> </table>	i) με αλλαγή προεδρικού διατάγματος, υπουργικής απόφασης ή άλλης κανονιστικής πράξης;	Η νομοθετική κύρωση επιβάλλεται από την παρ. 2 του άρθρου 36 του Συντάγματος (συνθήκη για φορολογία).	ii) με αλλαγή διοικητικής πρακτικής συμπεριλαμβανομ	Η νομοθετική κύρωση επιβάλλεται από την παρ. 2 του άρθρου 36 του Συντάγματος (συνθήκη για φορολογία).
i) με αλλαγή προεδρικού διατάγματος, υπουργικής απόφασης ή άλλης κανονιστικής πράξης;	Η νομοθετική κύρωση επιβάλλεται από την παρ. 2 του άρθρου 36 του Συντάγματος (συνθήκη για φορολογία).				
ii) με αλλαγή διοικητικής πρακτικής συμπεριλαμβανομ	Η νομοθετική κύρωση επιβάλλεται από την παρ. 2 του άρθρου 36 του Συντάγματος (συνθήκη για φορολογία).				

ένης της δυνατότητας νέας ερμηνευτικής προσέγγισης της υφιστάμενης νομοθεσίας;	68
iii) με διάθεση περισσότερων ανθρωπίνων και υλικών πόρων;	Η νομοθετική κύρωση επιβάλλεται από την παρ. 2 του άρθρου 36 του Συντάγματος (συνθήκη για φορολογία). Η διάθεση περισσότερων ανθρωπίνων και υλικών πόρων δεν σχετίζεται με την ανάγκη κύρωσης της διεθνούς σύμβασης.

Συναφείς πρακτικές	
6.	Έχετε λάβει υπόψη συναφείς πρακτικές; ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐ Εάν ΝΑΙ, αναφέρατε συγκεκριμένα:
i) σε άλλη/ες χώρα/ες της Ε.Ε. ή του ΟΟΣΑ:	Έχουν ληφθεί υπόψη οι 57 ΣΑΔΦ, τις οποίες έχει ήδη συνάψει η χώρα μας με χώρες εντός και εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως αυτές εντοπίζονται στην ιστοσελίδα της ΑΑΔΕ. (https://www.aade.gr/diethni-themata/themata-diethnoys-forologikoy-periehomenoy/keimena-symbaseon-symfonion-apofygis-diplotis-forologias-tis-elladas).
ii) σε όργανα της Ε.Ε.:	
iii) σε διεθνείς οργανισμούς:	Η Πρότυπη Σύμβαση για το Εισόδημα και το Κεφάλαιο του ΟΟΣΑ (Model Tax Convention on Income and on Capital-αναθεωρημένη έκδοση 2017), καθώς και τα συναφή σχόλιά της (OECD (2019), Model Tax Convention on Income and on Capital 2017 (Full Version), OECD Publishing, Paris, https://doi.org/10.1787/g2g972ee-en).

Στόχοι αξιολογούμενης ρύθμισης	
7.	Σημειώστε ποιοι από τους στόχους βιώσιμης ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών επιδιώκονται με την αξιολογούμενη ρύθμιση
☐	1 ΜΗΔΕΝΙΚΗ Φτώχεια 2 ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΖΩΗΣ 3 ΚΑΛΗ ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΕΥΗΜΕΡΙΑ 4 ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ 5 ΙΣΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ 6 ΚΑΘΑΡΟ ΝΕΡΟ ΚΑΙ ΑΝΙΣΤΑΣΤΕΥΣΗ 7 ΦΩΤΙΑ ΚΑΙ ΚΑΘΑΡΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ 8 ΑΣΟΠΡΩΤΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ 9 ΒΙΩΜΑΧΑΛΙΑ, ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΩΤΗΣΗ 10 ΔΙΓΕΝΕΙΣ ΑΝΙΣΤΕΥΣΕΙΣ

8.	Ποιοι είναι οι στόχοι της αξιολογούμενης ρύθμισης;	
i) βραχυπρόθεσμοι:	Η θέσπιση σταθερού φορολογικού καθεστώτος αυξημένης τυπικής ισχύος διότι η ΣΑΔΦ είναι ανεξάρτητη από τις μεταβολές των εσωτερικών νομοθεσιών των συμβαλλόμενων κρατών. Η εν λόγω σταθερότητα αποτελεί σημαντικό πλεονέκτημα για τους κατοίκους του ενός συμβαλλόμενου κράτους, οι οποίοι επιθυμούν να πραγματοποιήσουν επενδύσεις στο άλλο Κράτος.	
ii) μακροπρόθεσμοι:	Ενθάρρυνση της αποτελεσματικότητας των οικονομικών και εμπορικών σχέσεων με την Ιαπωνία, μέσω της βελτίωσης της ασφάλειας για τους φορολογουμένους όσον αφορά τις διεθνείς συναλλαγές τους, γεγονός που συνεπάγεται και μακροπρόθεσμα οφέλη στην οικονομική ανάπτυξη της χώρας.	

Ψηφιακή διακυβέρνηση	
10.	Σε περίπτωση που προβλέπεται η χρήση πληροφοριακού συστήματος, ποια θα είναι η συμβολή αυτού στην επίτευξη των στόχων της αξιολογούμενης ρύθμισης: ΑΜΕΣΗ ☐ ή/και ΕΜΜΕΣΗ ☐
	i) Εάν είναι άμεση, εξηγήστε:
	ii) Εάν είναι έμμεση, εξηγήστε:
11.	Το προβλεπόμενο πληροφοριακό σύστημα είναι συμβατό με την εκάστοτε ψηφιακή στρατηγική της χώρας (Βίβλος Ψηφιακού Μετασχηματισμού); ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐
	Εξηγήστε:
12.	Διασφαλίζεται η διαλειτουργικότητα του εν λόγω πληροφοριακού συστήματος με άλλα υφιστάμενα συστήματα; ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐
	Αναφέρατε ποια είναι αυτά τα συστήματα:
13.	Έχει προηγηθεί μελέτη βιωσιμότητας του προβλεπόμενου πληροφοριακού συστήματος; ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐
	Εξηγήστε:

Κατ' άρθρο ανάλυση αξιολογούμενης ρύθμισης					
14.	Σύνοψη στόχων κάθε άρθρου				
	<table border="1"> <thead> <tr> <th>Άρθρο</th> <th>Στόχος</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Άρθρο πρώτο</td> <td>Κυρώνονται και έχουν την ισχύ της παρ. 1 του άρθρου 28 η Σύμβαση περί αποφυγής διπλής φορολογίας Ελλάδας και Ιαπωνίας και το συνημμένο σε αυτή Πρωτόκολλο, που υπογράφηκαν στην Αθήνα, την 1η Νοεμβρίου 2023. Σκοπός σύναψης της Σύμβασης είναι η εξάλειψη της διπλής φορολογίας μεταξύ Ελλάδας και Ιαπωνίας αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος. Με τη σύναψη της σύμβασης αυτής αποφεύγεται η πιθανότητα αφενός διπλής φορολόγησης προσώπου ή φορολογητέας ύλης και, αφετέρου της δημιουργίας ευκαιριών για μη επιβολή φορολογίας ή για μειωμένη φορολογία μέσω φοροδιαφυγής</td> </tr> </tbody> </table>	Άρθρο	Στόχος	Άρθρο πρώτο	Κυρώνονται και έχουν την ισχύ της παρ. 1 του άρθρου 28 η Σύμβαση περί αποφυγής διπλής φορολογίας Ελλάδας και Ιαπωνίας και το συνημμένο σε αυτή Πρωτόκολλο, που υπογράφηκαν στην Αθήνα, την 1η Νοεμβρίου 2023. Σκοπός σύναψης της Σύμβασης είναι η εξάλειψη της διπλής φορολογίας μεταξύ Ελλάδας και Ιαπωνίας αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος. Με τη σύναψη της σύμβασης αυτής αποφεύγεται η πιθανότητα αφενός διπλής φορολόγησης προσώπου ή φορολογητέας ύλης και, αφετέρου της δημιουργίας ευκαιριών για μη επιβολή φορολογίας ή για μειωμένη φορολογία μέσω φοροδιαφυγής
Άρθρο	Στόχος				
Άρθρο πρώτο	Κυρώνονται και έχουν την ισχύ της παρ. 1 του άρθρου 28 η Σύμβαση περί αποφυγής διπλής φορολογίας Ελλάδας και Ιαπωνίας και το συνημμένο σε αυτή Πρωτόκολλο, που υπογράφηκαν στην Αθήνα, την 1η Νοεμβρίου 2023. Σκοπός σύναψης της Σύμβασης είναι η εξάλειψη της διπλής φορολογίας μεταξύ Ελλάδας και Ιαπωνίας αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος. Με τη σύναψη της σύμβασης αυτής αποφεύγεται η πιθανότητα αφενός διπλής φορολόγησης προσώπου ή φορολογητέας ύλης και, αφετέρου της δημιουργίας ευκαιριών για μη επιβολή φορολογίας ή για μειωμένη φορολογία μέσω φοροδιαφυγής				

	ή φοροαποφυγής, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων αναζήτησης συμβάσεων με ευνοϊκότερες ρυθμίσεις (treaty shopping).
1	Ορίζεται το πεδίο εφαρμογής της ΣΑΔΦ ως προς τα πρόσωπα που καλύπτονται από τη σύμβαση, ήτοι τα υποκείμενα του φόρου, και στην παρ. 2 γίνεται διευκρίνιση για την έννοια του εισοδήματος που αποκτάται από ή μέσω οντότητας ή διευθέτησης που αντιμετωπίζεται εν όλω ή εν μέρει ως φορολογικά διαφανής. Συγκεκριμένα, διευκρινίζεται ότι το εισόδημα αυτό αναγνωρίζεται ως εισόδημα κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, μόνο αν αναγνωρίζεται ως τέτοιο από το συμβαλλόμενο αυτό κράτος.
2	Ορίζεται το πεδίο της εφαρμογής της ΣΑΔΦ ως προς το αντικείμενο, ήτοι ως προς τους φόρους που καταλαμβάνει. Αποτυπώνεται αναλυτικά ότι από μέρους της Ελλάδας καταλαμβάνονται οι φόροι εισοδήματος φυσικών και νομικών προσώπων και οντοτήτων, ενώ από μέρους της Ιαπωνίας ο φόρος εισοδήματος, ο φόρος εταιρειών, ο ειδικός φόρος εισοδήματος για την ανασυγκρότηση, ο τοπικός φόρος εταιρειών και οι κατά τύπους φόροι των κατοίκων. Επίσης, προβλέπεται και η υποχρέωση ενημέρωσης των αρμόδιων αρχών των συμβαλλόμενων κρατών για ουσιώδεις αλλαγές στη φορολογική νομοθεσία, ενισχύοντας έτσι τη συνεργασία μεταξύ τους.
3	Διατυπώνονται οι γενικοί ορισμοί της Σύμβασης, οι οποίοι ταυτίζονται με τους ορισμούς που τίθενται στην Πρότυπη Σύμβαση για το Εισόδημα και το Κεφάλαιο του ΟΟΣΑ. Μεταξύ των ορισμών αυτών είναι και ο ορισμός των «διεθνών μεταφορών» που περιλαμβάνει κάθε μεταφορά με ένα πλοίο ή αεροσκάφος, εκτός αν το πλοίο ή το αεροσκάφος εκτελεί πλόες ή δρομολόγια αποκλειστικά μεταξύ τοποθεσιών του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και η επιχείρηση η οποία εκμεταλλεύεται το πλοίο ή το αεροσκάφος δεν είναι επιχείρηση του εν λόγω Συμβαλλόμενου Κράτους. Περαιτέρω, περιλαμβάνεται ένας γενικός κανόνας για την ερμηνεία των όρων που χρησιμοποιούνται στη ΣΑΔΦ αλλά δεν ορίζονται σε αυτήν.
4	Προσδιορίζεται η έννοια της φορολογικής κατοικίας και τα ειδικότερα κριτήρια εξεύρεσής της. Περαιτέρω, ρυθμίζεται η φορολογική αντιμετώπιση των περιπτώσεων προσώπων, εκτός από τα φυσικά πρόσωπα, τα οποία διαθέτουν διπλή φορολογική κατοικία (και στην Ελλάδα και στην Ιαπωνία) με έμφαση στην προσπάθεια επέλευσης αμοιβαίας συμφωνίας κατά τη διαδικασία αυτή.
5	Καθορίζεται η έννοια της «μόνιμης εγκατάστασης». Η σημασία της έννοιας αυτής στις διμερείς συμβάσεις για την αποφυγή της διπλής φορολογίας του εισοδήματος είναι μεγάλη, διότι βάσει αυτής κρίνεται πότε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος έχει το δικαίωμα να φορολογήσει το εισόδημα των επιχειρήσεων του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους που ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα στο έδαφός του.

	Προϋπόθεση για τη στοιχειοθέτηση μόνιμης εγκατάστασης αποτελεί η φυσική παρουσία της αλλοδαπής επιχείρησης στο άλλο κράτος και ειδικότερα η ύπαρξη καθορισμένου τόπου επιχειρηματικής δραστηριότητας στη διάθεση της επιχείρησης, υποδεικνύοντας ένα βαθμό μονιμότητας, καθώς και η διεξαγωγή του συνόλου ή μέρους των εργασιών της επιχείρησης μέσω του τόπου αυτού. Ειδικά για τις κατασκευαστικές δραστηριότητες, η ΣΑΔΦ προβλέπει ότι για να θεωρηθεί ότι μία τέτοιου είδους δραστηριότητα ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δημιουργεί μόνιμη εγκατάσταση στο άλλο Κράτος, και επομένως αποτελεί υποκείμενο φόρου στο Κράτος αυτό, πρέπει η διάρκεια του έργου και οι συναφείς δραστηριότητες να έχουν διάρκεια μεγαλύτερη από έξι (6) μήνες. Ακολούθως, αναφέρεται ότι μία επιχείρηση θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και ότι ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα, εάν διεξάγει έρευνα ή εκμετάλλευση φυσικών πόρων υπεράκτια σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος πλέον των τριάντα (30) ημερών σε οποιαδήποτε δωδεκάμηνη περίοδο που αρχίζει ή λήγει στο οικείο φορολογικό έτος. Περαιτέρω, προβλέπονται περιπτώσεις επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, οι οποίες εξαιρούνται από τον γενικό ορισμό της μόνιμης εγκατάστασης της παρ. 1 και οι οποίες δεν αποτελούν μόνιμες εγκαταστάσεις, ακόμη και εάν η δραστηριότητα διεξάγεται μέσω καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων. Προβλέπεται, επιπλέον, η αποτροπή μίας επιχείρησης ή ενός ομίλου επιχειρήσεων από τον κατακερματισμό μίας συνεκτικής επιχειρηματικής δραστηριότητας σε μικρότερες. Σκοπός είναι να αποφευχθεί το ενδεχόμενο να υποστηριχθεί ότι καθεμία από αυτές αποτελεί προπαρασκευαστική ή βοηθητική δραστηριότητα και άρα να αποφευχθεί η προσπάθεια να ενταχθεί η επιχείρηση ή ο όμιλος επιχειρήσεων στη ρύθμιση της παρ. 5. Ορίζεται, παράλληλα, ότι μία επιχείρηση θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση σε ένα κράτος, αν σύμφωνα με ορισμένες προϋποθέσεις υπάρχει σε αυτό το κράτος ένα πρόσωπο που ενεργεί εκ μέρους της, ακόμη και στην περίπτωση που η επιχείρηση δεν διαθέτει καθορισμένο τόπο επιχειρηματικών δραστηριοτήτων στο εν λόγω κράτος σύμφωνα με τις παρ. 1 και 2. Περαιτέρω, ορίζεται ότι όταν μία επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διεξάγει εργασίες μέσω ενός ανεξάρτητου αντιπροσώπου δεν φορολογείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ως προς αυτές τις συναλλαγές εάν ο αντιπρόσωπος ενεργεί μέσα στο σύνηθες πλαίσιο της δραστηριότητάς του. Τέλος, προβλέπεται ότι η ύπαρξη μιας θυγατρικής εταιρείας δεν καθιστά από μόνη της την εν λόγω θυγατρική μόνιμη εγκατάσταση της μητρικής εταιρείας, καθώς για τους σκοπούς εφαρμογής του παρόντος
--	---

	άρθρου δίνεται ο ορισμός για το πρόσωπο ή την εταιρεία η οποία είναι στενά σχετιζόμενη με μία επιχείρηση.
6	Προβλέπεται ότι το εισόδημα που αποκτά κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από ακίνητη περιουσία που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος (λόγω ιδιόχρησης, εκμίσθωσης, ή οποιασδήποτε άλλης χρήσης αυτής) μπορεί να φορολογηθεί και στο κράτος που βρίσκεται η ακίνητη περιουσία. Επιπλέον, προσδιορίζεται η έννοια της ακίνητης περιουσίας και τίθεται ρητά ότι πλοία και αεροσκάφη δεν θεωρούνται ακίνητη περιουσία.
7	Σε ακολουθία της γενικής αρχής της κρατικής κυριαρχίας στην επιβολή φόρων στην παρ. 1 αναφέρεται ότι κάθε κράτος έχει αποκλειστικό δικαίωμα να φορολογεί τα κέρδη μιας επιχείρησής του, εκτός αν η επιχείρηση αυτή ασκεί εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης. Στην περίπτωση αυτή τα κέρδη της επιχείρησης αυτής μπορούν να φορολογηθούν στο έτερο Συμβαλλόμενο Κράτος, αλλά μόνο στον βαθμό που αυτά αποδίδονται σε αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση. Ως κέρδη της μόνιμης εγκατάστασης τα οποία έχει δικαίωμα να φορολογήσει το κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση, θεωρούνται εκείνα τα οποία θα πραγματοποιούσε η μόνιμη αυτή εγκατάσταση αν ήταν μια χωριστή και ανεξάρτητη επιχείρηση από εκείνη της οποίας αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση. Περαιτέρω, με τις διατάξεις του άρθρου αυτού προβλέπεται ότι κατά τον προσδιορισμό των κερδών της μόνιμης εγκατάστασης, εκπίπτουν όλες οι δαπάνες, καθώς και τα διαχειριστικά και γενικά διοικητικά έξοδα που θα εξέπιπταν εάν η μόνιμη εγκατάσταση ήταν ανεξάρτητη επιχείρηση.
8	Καθορίζονται τα κριτήρια βάσει των οποίων φορολογούνται τα κέρδη από την εκμετάλλευση πλοίων και αεροσκαφών στις διεθνείς μεταφορές. Τα κέρδη μιας επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκμετάλλευση πλοίων σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος εκτός αν τα πλοία έχουν νηολογηθεί ή έχουν εφοδιαστεί με ναυτιλιακά έγγραφα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Αν τα πλοία έχουν νηολογηθεί ή έχουν εφοδιαστεί με ναυτιλιακά έγγραφα, τα κέρδη που προέρχονται από την εκμετάλλευση των πλοίων στις διεθνείς μεταφορές δύναται να φορολογηθούν σε αυτό το άλλο κράτος. Όσον αφορά στη φορολογία των κερδών από την εκμετάλλευση αεροσκαφών στις διεθνείς μεταφορές, προβλέπεται ότι τα κέρδη μιας επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκμετάλλευση αυτών των αεροσκαφών φορολογούνται μόνο σε αυτό το κράτος. Περαιτέρω, προβλέπεται ότι μία επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους θα εξαιρείται σχετικά με τη δραστηριότητα των πλοίων ή αεροσκαφών στις διεθνείς μεταφορές στην περίπτωση της Ελλάδας από τον φόρο των εταιρειών της Ιαπωνίας και στην περίπτωση

	επιχείρησης της Ιαπωνίας, από οποιοδήποτε φόρο παρόμοιο με τον φόρο επιχειρήσεων της Ιαπωνίας ο οποίος επιβάλλεται στην Ελληνική Δημοκρατία μετά την ημερομηνία υπογραφής της προς κύρωση σύμβασης. Στην περίπτωση δραστηριότητας των πλοίων στις διεθνείς μεταφορές που διεξάγονται από μία επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, η εξαίρεση που προβλέπεται στην παρ. 2 δεν θα εφαρμόζεται σχετικά με την εκμετάλλευση πλοίων τα οποία είναι νηολογημένα ή έχουν εφοδιαστεί με ναυτιλιακά έγγραφα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Τέλος, με την παρ. 3 προβλέπεται ότι το ρυθμιστικό πλαίσιο του παρόντος άρθρου εκτείνεται και στα κέρδη από συμμετοχή σε ομάδα (pool), σε κοινοπρακτικής μορφής επιχείρησης ή σε πρακτορείο που λειτουργεί σε διεθνές επίπεδο. Η ρύθμιση αυτή προβλέπεται και στην Πρότυπη Σύμβαση για το Εισόδημα και το Κεφάλαιο του ΟΟΣΑ και συγκεκριμένα στην παρ. 2 του άρθρου 8 της Πρότυπης Σύμβασης και έχει τεθεί με σκοπό να ρυθμιστεί το ζήτημα των ομάδων αυτών, οι οποίες αρκετές φορές αντιμετωπίζονται διαφορετικά όχι μόνο από νομική, αλλά και από φορολογική άποψη από χώρα σε χώρα.
9	Γίνεται ρύθμιση των συναλλαγών που πραγματοποιούνται μεταξύ συνδεδεμένων επιχειρήσεων (π.χ. μητρικών και θυγατρικών εταιρειών ή επιχειρήσεων υπό κοινό έλεγχο) και προβλέπεται ότι οι φορολογικές αρχές του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έχουν το δικαίωμα, κατά τον προσδιορισμό των φορολογητέων κερδών μιας επιχείρησης του κράτους αυτού, να αναμορφώνουν τα κέρδη της, αν διαπιστωθεί ότι στις οικονομικές σχέσεις αυτής της επιχείρησης και μίας άλλης συνδεδεμένης επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, δεν τηρείται η αρχή των ίσων αποστάσεων ως αρχή της ελεύθερης αγοράς (arm's length principle). Κατά την αναμόρφωση των κερδών μίας επιχείρησης, με την τήρηση της αρχής των ίσων αποστάσεων, μπορεί να γεννάται και θέμα οικονομικής διπλής φορολογίας στο μέτρο κατά το οποίο τα επιπλέον κέρδη, λόγω διόρθωσης στο ένα κράτος, έχουν ήδη φορολογηθεί στο επίπεδο συνδεδεμένης επιχείρησης στο άλλο κράτος. Επισημαίνεται ότι οι συμβάσεις για την αποφυγή της διπλής φορολογίας του εισοδήματος δεν καλύπτουν την οικονομική διπλή φορολογία. Με το άρθρο όμως, αυτό, όπως και με το άρθρο 24 της υπό κύρωση σύμβασης, που ρυθμίζει τα σχετικά με τον αμοιβαίο διακανονισμό, ήτοι τη δυνατότητα που δίνεται να τεθεί η υπόθεση ενός φορολογούμενου στην αρμόδια αρχή οιοδήποτε εκ των δύο Συμβαλλομένων Κρατών, προβλέπονται διαδικασίες για την εξάλειψη της οικονομικής διπλής φορολογίας.
10	Ρυθμίζεται η φορολογία του εισοδήματος από τα μερίσματα που καταβάλλονται από εταιρεία του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους. Δεν προβλέπεται αποκλειστική φορολόγηση ως γενικός κανόνας, ούτε μόνο στο κράτος

	της πηγής, ούτε μόνο στο κράτος κατοικίας του δικαιούχου, παρά μόνο αναφέρεται ότι τα μερίσματα μπορούν να φορολογηθούν στο κράτος κατοικίας του δικαιούχου. Περαιτέρω, προβλέπεται δικαίωμα φορολόγησης και στο κράτος πηγής (δηλαδή στο κράτος όπου η επιχείρηση που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος) με ανώτατο συντελεστή πέντε τοις εκατό (5%) επί του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων όταν ο πραγματικός δικαιούχος είναι εταιρεία, η οποία κατέχει άμεσα ή έμμεσα, για μία περίοδο έξι (6) μηνών, τουλάχιστον το δέκα τοις εκατό (10%) του κεφαλαίου ή του δικαιώματος ψήφου μίας ελληνικής εταιρείας που διανέμει τα μερίσματα ή τουλάχιστον το δέκα τοις εκατό (10%) των δικαιωμάτων ψήφου μίας ιαπωνικής εταιρείας που διανέμει τα μερίσματα (split approach). Για τις λοιπές περιπτώσεις, ο ανώτατος συντελεστής είναι δέκα τοις εκατό (10%) επί του ακαθάριστου ποσού των διανεμητέων μερισμάτων. Ανεξάρτητα από την ανωτέρω πρόβλεψη, ορίζεται ανώτατος φορολογικός συντελεστής δέκα τοις εκατό (10%) στο κράτος πηγής, στην περίπτωση έκπτωσης των μερισμάτων για τον υπολογισμό του φορολογητέου εισοδήματος στο κράτος αυτό (κράτος πηγής), αν ο πραγματικός δικαιούχος των μερισμάτων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους. Περαιτέρω, προβλέπεται ορισμός για τα μερίσματα σε συμφωνία με την παρ. 3 του άρθρου 10 της Πρότυπης Σύμβασης για το Εισόδημα και το Κεφάλαιο του ΟΟΣΑ, καθώς επίσης ορίζεται ότι στο κράτος πηγής τα μερίσματα υπόκεινται σε φορολογία ως μέρος των κερδών της μόνιμης εγκατάστασης που διαθέτει εκεί ο δικαιούχος ο οποίος είναι κάτοικος του άλλου κράτους, εφόσον καταβάλλονται σε σχέση με συμμετοχές που ανήκουν στο ενεργητικό της μόνιμης εγκατάστασης ή συνδέονται ουσιαστικά με την εν λόγω εγκατάσταση. Τέλος, αποκλείεται η πρακτική με την οποία κράτη φορολογούν τα μερίσματα που διανέμονται από εταιρεία μη κάτοικο αποκλειστικά και μόνο επειδή τα εταιρικά κέρδη από τα οποία πραγματοποιούνται οι διανομές προέρχονται από την επικράτειά τους (για παράδειγμα, πραγματοποιούνται μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται εκεί).
11	Ρυθμίζεται η φορολογία του εισοδήματος από τόκους που προκύπτουν στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους. Το κράτος κατοικίας διατηρεί το δικαίωμα φορολογίας των τόκων αυτών, παρέχεται όμως και στο κράτος στο οποίο προκύπτουν οι τόκοι (κράτος πηγής) το δικαίωμα φορολογίας, με βάση την εσωτερική νομοθεσία του. Με σκοπό όμως την προστασία των φορολογούμενων ορίζεται ότι ο φόρος που θα υπολογιστεί κατ' αυτόν τον τρόπο δεν μπορεί να υπερβαίνει ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) επί του ακαθάριστου ποσού των τόκων.

	Εξαιρούνται της φορολογίας στο κράτος πηγής οι τόκοι για τους οποίους ο πραγματικός δικαιούχος του τόκου είναι: α) το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μία πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού, η κεντρική τράπεζα ή οποιοδήποτε ίδρυμα που ανήκει πλήρως σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, ή β) κάτοικος αυτού του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και σχετίζονται οι τόκοι με απαιτήσεις (χρέη) που εγγυάται, ασφαλίζει ή χρηματοδοτεί έμμεσα αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μία πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού, η κεντρική τράπεζα αυτού του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους ή οποιοδήποτε ίδρυμα που ανήκει πλήρως σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή μία πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού. Περαιτέρω, προβλέπεται ορισμός για τους τόκους, και προβλέπεται ότι, εάν ο πραγματικός δικαιούχος του τόκου, όντας κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο προκύπτει ο τόκος μέσω μίας μόνιμης εγκατάστασης σε αυτό και το χρέος-απαίτηση σε σχέση με το οποίο καταβάλλεται ο τόκος είναι ουσιαστικά συνδεδεμένο με την εν λόγω μόνιμη εγκατάσταση, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7. Ορίζεται, επιπροσθέτως, ότι το κράτος πηγής των τόκων είναι το κράτος κατοικίας του προσώπου που τους καταβάλλει και προβλέπεται εξαίρεση στην περίπτωση τοκοφόρων δανείων που συνδέονται οικονομικά με μόνιμη εγκατάσταση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος που ανήκει στον καταβάλλοντα τους τόκους. Προβλέπεται, τέλος, ο περιορισμός της εφαρμογής των όρων περί φορολογίας των τόκων, στις περιπτώσεις που λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντα και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών και τρίτου προσώπου, το ποσό των καταβαλλόμενων τόκων υπερβαίνει το ποσό που θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντα και του δικαιούχου εάν ενεργούσαν ως ανεξάρτητες επιχειρήσεις.
12	Ρυθμίζεται η φορολογία των δικαιωμάτων (royalties), δηλαδή του εισοδήματος που αποκτάται ως αντάλλαγμα: α) από τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης οποιουδήποτε δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας επί λογοτεχνικού, καλλιτεχνικού ή επιστημονικού έργου, συμπεριλαμβανομένων των κινηματογραφικών ταινιών, οποιουδήποτε διπλώματος ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, βιομηχανικού σχεδίου ή προτύπου, σχεδιαγράμματος, μυστικού τύπου ή διαδικασίας παραγωγής, ή β) από τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης, βιομηχανικού εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού ή γ) για την παροχή πληροφοριών που αφορούν σε βιομηχανική, εμπορική ή επιστημονική εμπειρία. Σύμφωνα με το άρθρο αυτό, το δικαίωμα φορολογίας των δικαιωμάτων διατηρείται στο κράτος κατοικίας του δικαιούχου. Παράλληλα, αναγνωρίζεται και στο κράτος πηγής το δικαίωμα φορολογίας σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του, αλλά ο φόρος

	που επιβάλλεται, εφόσον ο πραγματικός δικαιούχος είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, δεν θα υπερβαίνει το πέντε τοις εκατό (5%) του ακαθαρίστου ποσού των δικαιωμάτων, γεγονός που συνιστά προσθήκη στην παρούσα και δεν βρίσκεται στην Πρότυπη Σύμβαση για το Εισόδημα και το Κεφάλαιο του ΟΟΣΑ, θέτοντας ένα ανώτατο όριο με σκοπό να προφυλάσσεται και το υποκείμενο της φορολογίας. Περαιτέρω, ορίζεται ότι στο κράτος πηγής τα δικαιώματα υπόκεινται σε φορολογία ως μέρος των κερδών της μόνιμης εγκατάστασης που διαθέτει εκεί ο δικαιούχος, ο οποίος είναι κάτοικος του άλλου Κράτους, εφόσον καταβάλλονται σε σχέση με περιουσία που ανήκει στο ενεργητικό της μόνιμης εγκατάστασης ή συνδέεται ουσιαστικά με την εν λόγω εγκατάσταση. Ορίζεται, επιπροσθέτως, ότι το κράτος πηγής των δικαιωμάτων είναι το κράτος κατοικίας του προσώπου που τα καταβάλλει και προβλέπεται εξαίρεση στην περίπτωση δικαιωμάτων που συνδέονται οικονομικά με μόνιμη εγκατάσταση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος που ανήκει στον καταβάλλοντα τα δικαιώματα. Προβλέπεται, τέλος, περιορισμός της εφαρμογής των όρων περί φορολογίας των δικαιωμάτων στις περιπτώσεις που λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντα και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών και τρίτου προσώπου, το ποσό των καταβαλλόμενων δικαιωμάτων υπερβαίνει το ποσό που θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντα και του δικαιούχου, εάν ενεργούσαν ως ανεξάρτητες επιχειρήσεις.
13	Ρυθμίζεται η φορολογία της ωφέλειας από κεφάλαιο, ήτοι της ωφέλειας που προκύπτει από την εκποίηση (πώληση, ανταλλαγή, απαλλοτρίωση, δωρεά, εισφορά σε επιχείρηση, κληρονομιά, πώληση δικαιώματος) ακίνητης περιουσίας, όπως αυτή προσδιορίζεται στο άρθρο 6 της Σύμβασης, που βρίσκεται σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και ανήκει σε κάτοικο του άλλου κράτους. Παραχωρείται το δικαίωμα φορολογίας του εισοδήματος αυτού στο κράτος που βρίσκεται η ακίνητη περιουσία, παράλληλα όμως το κράτος κατοικίας του δικαιούχου διατηρεί το δικαίωμα να φορολογήσει, επίσης, το εισόδημα αυτό. Επίσης, στην παρ. 3 ρυθμίζεται η φορολογική μεταχείριση της ωφέλειας που προκύπτει από την εκποίηση κινητής περιουσίας, μιας μόνιμης εγκατάστασης, την οποία μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Προβλέπεται ότι δικαίωμα φορολογίας παρέχεται στο άλλο κράτος, χωρίς να χάνεται το δικαίωμα επιβολής φόρου του πρώτου Συμβαλλόμενου Κράτους. Ακολούθως, προβλέπεται ο τρόπος φορολόγησης της ωφέλειας από την εκποίηση πλοίων ή αεροσκαφών.

	Ειδικότερα, ορίζεται ότι η ωφέλεια μίας επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκποίηση πλοίων που επιχειρούν στις διεθνείς μεταφορές θα φορολογείται μόνο σε αυτό το κράτος, εκτός αν τα πλοία είναι νηολογημένα ή έχουν εφοδιαστεί με ναυτιλιακά έγγραφα του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους. Σε αυτή την περίπτωση ορίζεται ότι η ωφέλεια που προκύπτει μπορεί να φορολογηθεί και στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Ορίζεται, ακόμη, ότι η ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση αεροσκαφών μίας επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους που χρησιμοποιούνται στις διεθνείς μεταφορές, θα φορολογείται μόνο σε αυτό το Κράτος. Περαιτέρω, ρυθμίζεται η φορολόγηση της ωφέλειας που προέρχεται από την εκποίηση μετοχών. Συγκεκριμένα, ορίζεται ότι μπορεί να φορολογηθεί η ωφέλεια που έχει ένας φορολογούμενος από τη μεταβίβαση της κυριότητας μετοχών μιας εταιρείας ή συγκρίσιμων συμφερόντων όταν το πενήντα τοις εκατό (50%) ή περισσότερο της αξίας τους οφείλεται άμεσα ή έμμεσα σε ακίνητη περιουσία που βρίσκεται σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, από το Συμβαλλόμενο αυτό Κράτος, με εξαίρεση την περίπτωση εισηγμένων μετοχών σε αναγνωρισμένο χρηματιστήριο και ο κάτοικος αυτός, ή πρόσωπα σχετιζόμενα με τον κάτοικο αυτό, κατέχει αθροιστικά πέντε τοις εκατό (5%) ή λιγότερο από αυτές τις μετοχές. Η ωφέλεια που προκύπτει από εκποίηση οποιουδήποτε άλλου, πλην των ανωτέρω, περιουσιακού στοιχείου φορολογείται αποκλειστικά στο κράτος κατοικίας του δικαιούχου.
14	Το εισόδημα κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από μισθούς, ημερομίσθια και άλλες αμοιβές παρόμοιας φύσης (πλην συντάξεων) για υπηρεσίες που παρασχέθηκαν σε άλλο κράτος μπορεί να φορολογηθεί σε αυτό το άλλο κράτος (γενικός κανόνας). Περαιτέρω, προβλέπεται υπό ποιες προϋποθέσεις το εισόδημα αυτό φορολογείται μόνο στο κράτος κατοικίας. Τέλος, στην περίπτωση που αμοιβή αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σχετικά με μία εξαρτημένη απασχόληση, ως μέλος του τακτικού πληρώματος πλοίου ή αεροσκάφους, η οποία ασκείται σε πλοίο ή αεροσκάφος που εκτελεί διεθνείς μεταφορές, εκτός από πλοίο ή αεροσκάφος που εκτελεί πτήσεις αποκλειστικώς εντός του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, αυτή η αμοιβή φορολογείται μόνο στο πρώτο Συμβαλλόμενο Κράτος.
15	Ορίζεται ότι το εισόδημα που προκύπτει από τις αμοιβές διευθυντών και άλλων παρόμοιων αμοιβών που αποκτώνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, υπό την ιδιότητά του ως μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου ή ενός παρόμοιου οργάνου μιας εταιρείας η οποία είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο κράτος.
16	Ρυθμίζονται τα ζητήματα φορολόγησης των καλλιτεχνών και των αθλητών. Συγκεκριμένα, ανεξάρτητα από το άρθρο 14 που ρυθμίζει εν

	γίνει τα ζητήματα του εισοδήματος από απασχόληση, ορίζεται ότι εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας, είτε ως καλλιτέχνης θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ή τηλεόρασης, είτε ως μουσικός είτε ως αθλητής, από την άσκηση αυτών των προσωπικών δραστηριοτήτων του στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο κράτος. Αν το εισόδημα που προέρχεται από την άσκηση δραστηριοτήτων ενός καλλιτέχνη ή ενός αθλητή προσωπικώς, υπό αυτήν την ιδιότητα, δεν περιέρχεται σε αυτόν που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή σε αυτόν τον αθλητή, αλλά σε άλλο πρόσωπο, αυτό το εισόδημα μπορεί, ανεξάρτητα από το άρθρο 14, να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο ασκούνται οι δραστηριότητες του προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή του αθλητή.
17	Συντάξεις και άλλες παρόμοιες αμοιβές που καταβάλλονται σε κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτος, έναντι προηγούμενης εξαρτημένης απασχόλησης στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, φορολογούνται μόνο στο πρώτο κράτος, ήτοι στο κράτος κατοικίας. Η συγκεκριμένη ρύθμιση τίθεται με την επιφύλαξη της παρ. 2 του άρθρου 18 για κυβερνητικές υπηρεσίες, με το οποίο αναφέρεται ότι συντάξεις και παρόμοιες αμοιβές που σχετίζονται, ήτοι καταβάλλονται από ταμεία τα οποία έχουν κρατικό χαρακτήρα, φορολογούνται μόνο στο κράτος στο οποίο ανήκουν οι υπηρεσίες αυτές.
18	Ορίζεται, κατ' αρχήν, ότι το εισόδημα που προκύπτει από μισθούς, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές που καταβάλλονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, ή μια πολιτική υποδιαίρεση ή μια τοπική αρχή ή ένα θεσμικό όργανο αυτού, σε ένα φυσικό πρόσωπο έναντι υπηρεσιών που παρασχέθηκαν προς αυτό το Κράτος ή την υποδιαίρεση ή την αρχή ή το όργανο, φορολογούνται μόνο σε αυτό το κράτος. Ωστόσο, φορολογούνται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος εάν οι υπηρεσίες παρέχονται εντός αυτού του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και υπήκοος αυτού του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και δεν κατέστη κάτοικος αυτού του Συμβαλλόμενου Κράτους μόνο για τον σκοπό της παροχής υπηρεσιών. Περαιτέρω, και το εισόδημα από συντάξεις και άλλες παρόμοιες αμοιβές που καταβάλλονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή μια πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή ή ένα θεσμικό όργανο αυτού, ή από ταμεία που συστάθηκαν από αυτά, σε ένα φυσικό πρόσωπο έναντι υπηρεσιών που παρασχέθηκαν προς αυτό το κράτος ή την υποδιαίρεση ή την αρχή ή το όργανο, φορολογούνται μόνο σε αυτό το κράτος. Ωστόσο, φορολογούνται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος εάν το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και υπήκοος αυτού του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

	Προβλέπεται, περαιτέρω, ότι στην περίπτωση μισθών, ημερομισθίων, συντάξεων και άλλων παρόμοιων αμοιβών έναντι υπηρεσιών που παρασχέθηκαν σε σχέση με επιχειρηματική δραστηριότητα που διεξάγεται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή μια πολιτική υποδιαίρεση ή μια τοπική αρχή ή ένα θεσμικό όργανο αυτού εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 14 για εισόδημα από απασχόληση, 15 για αμοιβές διευθυντών, 16 για εισοδήματα που αποκτούν καλλιτέχνες και αθλητές και 17 για συντάξεις.
19	Το εισόδημα που λαμβάνει ως έξοδα συντήρησης, εκπαίδευσης ή για την πρακτική του άσκηση ένας φοιτητής ή ασκούμενος σε επιχείρηση, ο οποίος είναι ή ήταν, ακριβώς πριν από τη μετάβασή του σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και ο οποίος βρίσκεται στο πρώτο μνημονευόμενο κράτος αποκλειστικά για τον σκοπό της εκπαίδευσης ή της πρακτικής του άσκησης, δεν φορολογείται σε αυτό το κράτος, με την προϋπόθεση ότι αυτές οι πληρωμές προκύπτουν από πηγές εκτός αυτού του Κράτους. Στην περίπτωση ασκούμενου σε επιχείρηση, η μη φορολόγηση που προβλέπεται ως ανωτέρω ισχύει μόνο για περίοδο που δεν υπερβαίνει το ένα έτος από την ημερομηνία κατά την οποία αρχίζει για πρώτη φορά την εκπαίδευσή του σε αυτό το συμβαλλόμενο κράτος.
20	Στο άρθρο αυτό ορίζεται πως κάθε εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε σχέση με εισφορές που γίνονται βάσει σύμβασης «αφανούς εταιρείας» (στην περίπτωση της Ιαπωνίας, Tokumei Kumiai) ή άλλης παρόμοιας σύμβασης μπορεί να φορολογηθεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος σύμφωνα με τους νόμους αυτού του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, υπό την προϋπόθεση ότι το εισόδημα αυτό προκύπτει σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος και εκπίπτει κατά τον υπολογισμό του φορολογητέου εισοδήματος του καταβάλλοντος σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.
21	Στο άρθρο αυτό υπάρχει πρόβλεψη για τα εισοδήματα κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους που δεν ρυθμίζονται με τα προηγούμενα άρθρα της Σύμβασης και ορίζεται ότι τα εισοδήματα αυτά φορολογούνται στο κράτος κατοικίας, εκτός από την περίπτωση σύνδεσης των εισοδημάτων αυτών με μία μόνιμη εγκατάσταση όπου εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7 της Σύμβασης. Επίσης, προβλέπεται ρύθμιση με στόχο τον περιορισμό δυνητικής κατάχρησης της ΣΑΔΦ, η οποία περιορίζει την εφαρμογή των όρων περί φορολογίας των εισοδημάτων στις περιπτώσεις που λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντα και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών και τρίτου προσώπου, το ποσό των εισοδημάτων υπερβαίνει το ποσό που θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντα και του δικαιούχου εάν ενεργούσαν ως ανεξάρτητες επιχειρήσεις.
22	Ρυθμίζεται η νομική διπλή φορολόγηση κατά την οποία το ίδιο εισόδημα φορολογείται στα χέρια του ίδιου προσώπου από

	περισσότερα του ενός κράτη. Διεθνής νομική διπλή φορολόγηση μπορεί να προκύψει σε τρεις περιπτώσεις: α) όταν κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος υποβάλλει το ίδιο πρόσωπο σε φορολόγηση στο παγκόσμιο εισόδημα, β) όταν ένα πρόσωπο είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και αποκτά εισόδημα από ακίνητη περιουσία στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, ενώ και τα δύο κράτη επιβάλλουν φορολογία σε αυτό το εισόδημα ή κεφάλαιο, γ) όταν κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος υποβάλλει το ίδιο πρόσωπο το οποίο δεν είναι κάτοικος σε κανένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη σε φορολόγηση στο εισόδημα που προέρχεται από ακίνητη περιουσία που κατέχεται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος. Συνεπώς, σύμφωνα με τα ανωτέρω, στο υπό εξέταση άρθρο ρυθμίζεται το θέμα της εξάλειψης της διπλής φορολογίας του εισοδήματος στις περιπτώσεις που παρέχεται δικαίωμα φορολόγησης και στα δύο κράτη. Και οι δύο χώρες εφαρμόζουν τη μέθοδο της πίστωσης για την εξάλειψη της διπλής φορολογίας. Σημειώνεται ότι στην περίπτωση της Ελλάδας, η εξάλειψη της διπλής φορολογίας πραγματοποιείται σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 9 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, περί πίστωσης φόρου αλλοδαπής (ν. 4172/2013, Α' 167).
23	Επιχειρείται η καθιέρωση, όπου είναι δυνατόν, ίσων όρων φορολογίας και ανταγωνισμού για τους υπηκόους του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι των υπηκόων του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, εφόσον βρίσκονται κάτω από τις ίδιες συνθήκες. Οι ρυθμίσεις αυτές, ανεξάρτητα από το άρθρο 1 της Σύμβασης, εφαρμόζονται και σε πρόσωπα που δεν είναι κάτοικοι του ενός ή αμφοτέρων των Συμβαλλομένων Κρατών. Η αρχή της μη διακριτικής μεταχείρισης καταλαμβάνει και την περίπτωση επιχειρήσεων του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι επιχειρήσεων του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, εφόσον διεξάγουν τις ίδιες δραστηριότητες. Ακολούθως, διευκρινίζεται ότι το συγκεκριμένο άρθρο δεν αποσκοπεί στην υποχρέωση χορήγησης φορολογικών διευκολύνσεων προς τους κατοίκους του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους όταν χορηγούνται φορολογικές διευκολύνσεις λόγω προσωπικής κατάστασης ή οικογενειακών υποχρεώσεων προς τους κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους. Τέλος, διευκρινίζεται ότι οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται, ανεξάρτητα από το άρθρο 2 της Σύμβασης, σε κάθε είδους και φύσεως φόρους που επιβάλλονται για λογαριασμό ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ή των πολιτικών υποδιαιρέσεών του ή των τοπικών αρχών.
24	Καθιερώνεται η Διαδικασία Αμοιβαίου Διακανονισμού για την επίλυση των διαφορών που προκύπτουν από την ερμηνεία και

	εφαρμογή της Σύμβασης. Ορίζεται ότι οι αρμόδιες αρχές θα προσπαθούν μέσω αμοιβαίου διακανονισμού να άρουν τη φορολογία η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις προβλέψεις της Σύμβασης, διασφαλίζοντας την εμπιστευτικότητα των πληροφοριών όπως προβλέπει το άρθρο 27 αυτής. Πρόκειται για μια διαδικασία δημοσίου διεθνούς δικαίου, η οποία είναι ανεξάρτητη από τα μέσα θεραπείας που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο των Κρατών. Επιπλέον, προβλέπεται στην εν λόγω Σύμβαση μηχανισμός διαιτησίας, κατόπιν αιτήματος του ενδιαφερομένου, για θέματα τα οποία δεν κατέληξαν σε αμοιβαίο διακανονισμό μέσα σε διάστημα δύο ετών. Αυτή η διαδικασία είναι αναπόσπαστο κομμάτι της Διαδικασίας Αμοιβαίου Διακανονισμού και δεν αποτελεί εναλλακτικό τρόπο επίλυσης διαφορών που αφορούν τη Σύμβαση. Σε περίπτωση ενεργοποίησης του σταδίου της διαιτησίας, υπογράφεται από τις αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών ειδική συμφωνία για την εφαρμογή της διαιτησίας, με βάση το υπόδειγμα συμφωνίας που περιλαμβάνεται στο παράρτημα των ερμηνευτικών σχολίων επί της παραγράφου 5 του άρθρου 25 της Πρότυπης Σύμβασης για το Εισόδημα και το Κεφάλαιο του ΟΟΣΑ. Σημειώνεται ότι τα ανεπίλυτα ζητήματα δεν μπορούν να υποβληθούν σε διαιτησία εάν έχει ήδη εκδοθεί από δικαστήριο ή διοικητικό δικαστήριο οποιουδήποτε Συμβαλλόμενου Κράτους απόφαση επί αυτών.
25	Στο πλαίσιο της αναπτυσσόμενης διεθνοποίησης των οικονομικών σχέσεων, τα Συμβαλλόμενα Κράτη έχουν αυξανόμενο ενδιαφέρον στην αμοιβαία παροχή πληροφοριών για λόγους συνεκτικής εφαρμογής της Σύμβασης και θέσπισης κατάλληλης βάσης για την εφαρμογή των εθνικών φορολογικών κανόνων τους και την εφαρμογή συγκεκριμένων διατάξεων της Σύμβασης. Σύμφωνα με το παρόν άρθρο, οι αρμόδιες αρχές των δύο Κρατών ανταλλάσσουν πληροφορίες, οι οποίες αφορούν στους φόρους που καλύπτονται από τη Σύμβαση και οι οποίες έχουν εύλογη συνάφεια, για την εφαρμογή τόσο της εσωτερικής νομοθεσίας των συμβαλλόμενων κρατών, όσο και των άρθρων της Σύμβασης. Περαιτέρω, με το παρόν άρθρο διασφαλίζεται ο απόρρητος χαρακτήρας των πληροφοριών αυτών και τίθενται περιορισμοί στη χρήση τους.
26	Σύμφωνα με όσα υποδεικνύονται από την Πρότυπη Σύμβαση για το Εισόδημα και το Κεφάλαιο του ΟΟΣΑ, επιδιώκεται η αμοιβαία συνδρομή μεταξύ των αρμοδίων αρχών των Συμβαλλόμενων Κρατών για την είσπραξη των φορολογικών τους απαιτήσεων και ρυθμίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις αυτής. Ορίζεται επίσης ρητά ότι η συνδρομή αυτή δεν περιορίζεται από τα άρθρα 1 και 2 της παρούσας Σύμβασης.

27	Με την προτεινόμενη ρύθμιση διασφαλίζεται ότι τα φορολογικά προνόμια των μελών των διπλωματικών αποστολών και προξενικών θέσεων σύμφωνα με τους γενικούς κανόνες του διεθνούς δικαίου ή σύμφωνα με ειδικές συμφωνίες δεν θα επηρεάζονται από την παρούσα Σύμβαση.
28	Το άρθρο αυτό περιέχει ρυθμίσεις που περιορίζουν την ευνοϊκότερη φορολογική μεταχείριση σε περίπτωση εφαρμογής φορολογικών ελαφρύνσεων ή απαλλαγών στις ειδικότερες περιπτώσεις που αναφέρονται στη σύμβαση και εμποδίζουν την αναζήτηση της ευνοϊκότερης συμφωνίας (treaty shopping) μέσω της οποίας πρόσωπα που δεν είναι κάτοικοι ενός Συμβαλλόμενου Κράτους μπορεί να ιδρύσουν μία οντότητα η οποία θα είναι κάτοικος αυτού του Κράτους προκειμένου να μειώσουν ή να εξαλείψουν τη φορολογία στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω των προνομίων που προβλέπονται στη ΣΑΔΦ μεταξύ αυτών των δύο Κρατών.
29	Προβλέπεται η έναρξη ισχύος της υπό κύρωση Σύμβασης για τα δύο συμβαλλόμενα κράτη.
30	Προβλέπεται η δυνατότητα καταγγελίας της Σύμβασης από κάθε ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη, με κοινοποίηση αυτής τουλάχιστον έξι μήνες πριν από το τέλος οποιουδήποτε ημερολογιακού έτους.
ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ	Στο Πρωτόκολλο της Σύμβασης περιλαμβάνονται ορισμοί σχετικά με τους όρους «πλοίο» και «αναγνωρισμένο Χρηματιστήριο» καθώς και διευκρινίσεις σχετικά με ζητήματα διαιτησίας.

ΕΝΟΤΗΤΑ Δ: Έκθεση γενικών συνεπειών

18.	Οφέλη αξιολογούμενης ρύθμισης
-----	-------------------------------

		ΘΕΣΜΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΟΦΕΛΗ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	Αύξηση εσόδων					
	Μείωση δαπανών					
	Εξοικονόμηση χρόνου					
	Μεγαλύτερη αποδοτικότητα / αποτελεσματικότητα					
	Άλλο					

	ΕΜΜΕΣΑ	Βελτίωση παρεχόμενων υπηρεσιών					
		Δίκαιη μεταχείριση πολιτών					
		Αυξημένη αξιοπιστία / διαφάνεια θεσμών					
		Βελτιωμένη διαχείριση κινδύνων					
		Άλλο					

Σχολιασμός / ποιοτική αποτίμηση:

Με τη θέσπιση σταθερού φορολογικού καθεστώτος μεταξύ των Συμβαλλόμενων Κρατών διευκολύνονται η εμβάθυνση των οικονομικών τους σχέσεων και η πραγματοποίηση επενδύσεων στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος και ενθαρρύνεται το διασυνοριακό εμπόριο.

19.	Κόστος αξιολογούμενης ρύθμισης
-----	--------------------------------

			ΘΕΣΜΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΚΟΣΤΟΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	Σχεδιασμός / προετοιμασία					
		Υποδομή / εξοπλισμός					
		Προσλήψεις / κινητικότητα					
		Ενημέρωση εκπαίδευση εμπλεκόμενων					
		Άλλο					
	ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ & ΑΠΟΔΟΣΗ ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	Στήριξη και λειτουργία διαχείρισης					
		Διαχείριση αλλαγών κατά την εκτέλεση					
		Κόστος συμμετοχής στη νέα ρύθμιση					
		Άλλο					

Σχολιασμός / ποιοτική αποτίμηση:

Μπορεί να οδηγήσει σε ανακατανομή φορολογικών εσόδων μεταξύ των δύο χωρών, ήτοι ενδέχεται να υπάρξει απώλεια φορολογικών εσόδων.

20.	Κίνδυνοι αξιολογούμενης ρύθμισης
-----	----------------------------------

			ΘΕΣΜΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ	Αναγνώριση / εντοπισμός κινδύνου					
		Διαπίστωση συνεπειών κινδύνων στους στόχους					
		Σχεδιασμός αποτροπής / αντιστάθμισης κινδύνων					
		Άλλο					
	ΜΕΙΩΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ	Πιλοτική εφαρμογή					
		Ανάδειξη καλών πρακτικών κατά την υλοποίηση της ρύθμισης					
		Συνεχής αξιολόγηση διαδικασιών διαχείρισης κινδύνων					
		Άλλο					

Σχολιασμός / ποιοτική αποτίμηση:

Δεν προκύπτουν κίνδυνοι από την εφαρμογή της αξιολογούμενης ρύθμισης για την κοινωνία, την οικονομία και τη δημόσια διοίκηση.

ΕΝΟΤΗΤΑ Ε: Έκθεση νομιμότητας

22.	Συναφείς συνταγματικές διατάξεις	
	78, 106	
23.	Ενωσιακό δίκαιο	
?	Πρωτογενές ενωσιακό δίκαιο (συμπεριλαμβανομένου του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων)	Άρθρο 351 ΣΛΕΕ
?	Κανονισμός	
?	Οδηγία	
?	Απόφαση	
24.	Συναφείς διατάξεις διεθνών συνθηκών ή συμφωνιών	
?	Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου	
?	Διεθνείς συμβάσεις	

25.	Συναφής νομολογία των ανωτάτων και άλλων εθνικών δικαστηρίων, καθώς και αποφάσεις των Ανεξάρτητων Αρχών	
		Στοιχεία & βασικό περιεχόμενο απόφασης
?	Ανώτατο ή άλλο εθνικό δικαστήριο (αναφέρατε)	ΣτΕ (Ολ) 2280/1990, ΣτΕ 1836/1994, ΣτΕ 6106/1995, ΣτΕ 796/2002, ΣτΕ 3416/2004, ΣτΕ 2272/2015, ΣτΕ 1445/2016.

?	Ανεξάρτητη Αρχή (αναφέρατε)	
26.	Συναφής ευρωπαϊκή και διεθνής νομολογία	
	Στοιχεία & βασικό περιεχόμενο απόφασης	
?	Νομολογία Δικαστηρίου Ε.Ε.	Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΔΕΚ) 12-5-1998, C-336/96, Gilly κατά Directeur des services fiscaux du Bas-Rhin, ΔΕΚ 28-1-1986, C-270/83, Επιτροπή κατά Γαλλίας και ΔΕΚ 14-2-1995, C-279/93, Finanzamt Köln-Altstadt v Roland Schumacker.
?	Νομολογία Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου	
?	Άλλα ευρωπαϊκά ή διεθνή δικαστήρια ή διαιτητικά όργανα	

Αθήνα, 13 Σεπτεμβρίου 2024

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

**ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ**ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ
13.09.2024 20:24

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝGEORGIOS
GERAPETRITIS
13.09.2024 20:23

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ

**ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ**ΚΥΡΙΑΚΟΣ
ΠΙΕΡΡΑΚΑΚΗΣ
13.09.2024 20:35

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΠΙΕΡΡΑΚΑΚΗΣ

**ΥΠΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ
ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ**CHRISTOS
ΣΤΑΙΚΟΥΡΑΣ
13.09.2024 20:11

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣΠΑΝΑΓΙΟΤΗΣ
ΘΕΟΔΩΡΙΚΑΚΟΣ
13.09.2024 20:43

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΘΕΟΔΩΡΙΚΑΚΟΣ

**ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ**ΝΙΚΙ ΚΕΡΑΜΕΟΣ
13.09.2024 20:57

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣGEORGIOS FLORIDIS
13.09.2024 20:19

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥSTYLIANI MENDONI
13.09.2024 20:19

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΜΕΝΔΩΝΗ

**ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ
ΤΡΟΦΙΜΩΝ**ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΤΣΙΑΡΑΣ
13.09.2024 20:35

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ

**ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΝΗΣΙΩΤΙΚΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ**CHRISTOS
STYLIANIDIS
13.09.2024 21:15

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ

ΓΕΝΙΚΟ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αριθμ. 129/19/2024

Ε Κ Θ Ε Σ Η

Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

Στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών «Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ιαπωνίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και την αποτροπή της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής και του Πρωτοκόλλου αυτής».

A. Με τις διατάξεις του υπόψη νομοσχεδίου κυρώνονται και έχουν την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ιαπωνίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας, αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και την αποτροπή της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής και το Πρωτόκολλο αυτής, που υπογράφηκαν στην Αθήνα την 1^η Νοεμβρίου 2023, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα.

B. Από τις προτεινόμενες διατάξεις και τη συνακόλουθη διευκόλυνση ανταλλαγής αγαθών και υπηρεσιών καθώς και της κίνησης κεφαλαίων και προσώπων μεταξύ των δύο χωρών στο πλαίσιο εφαρμογής της κυρούμενης Σύμβασης, αναμένεται να διευρυνθεί η φορολογική βάση, γεγονός που θα έχει ως αποτέλεσμα την απόδοση συνολικά περισσότερων εσόδων στον κρατικό προϋπολογισμό.

Αθήνα, 18 Ιουλίου 2024

Η Γενική Διευθύντρια κ.α.α.

EFSTATHIA TSANTI
18/07/2024 13:30

Ευσταθία Τσαντή